

2025/1330

11.7.2025

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2025/1330**z dnia 10 lipca 2025 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła
tymczasowego nałożonego na przywóz lizyny pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Wszczęcie postępowania**

- (1) 23 maja 2024 r. na podstawie art. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu lizyny pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej („państwo, którego dotyczy postępowanie” lub „ChRL”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej 8 kwietnia 2024 r. przez Metex Noovistago ⁽³⁾ („skarżący”). Skarga została złożona przez przemysł Unii zajmujący się produkcją lizyny w rozumieniu art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie dumpingu i wynikającej z niego istotnej szkody, które były wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.

1.2. Rejestracja

- (3) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2024/2732 ⁽⁴⁾ („rozporządzenie w sprawie rejestracji”) Komisja podała rejestracji przywóz produktu objętego postępowaniem.

1.3. Środki tymczasowe

- (4) Zgodnie z art. 19a rozporządzenia podstawowego w dniu 17 grudnia 2024 r. Komisja przedstawiła stronom podsumowanie dotyczące zaproponowanych cel oraz szczegóły dotyczące obliczania marginesów dumpingu i marginesów odpowiednich do usunięcia szkody, jaką ponosi przemysł Unii. Zainteresowane strony poproszono o przedstawienie uwag na temat prawidłowości obliczeń w ciągu trzech dni roboczych.
- (5) Nie otrzymano żadnych uwag dotyczących dokładności obliczeń.
- (6) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2025/74 ⁽⁵⁾ („rozporządzenie w sprawie cel tymczasowych”) Komisja nałożyła tymczasowe cła antydumpingowe na przywóz lizyny pochodzącej z ChRL.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj>.

⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu lizyny pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C, C/2024/3265, 23.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/3265/oj>).

⁽³⁾ Przedsiębiorstwo Metex Noovistago zostało nabyte przez Avril Group i 16 lipca 2024 r. zmieniło nazwę prawną na Eurolysine.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/2732 z dnia 24 października 2024 r. poddające rejestracji przywóz lizyny pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2024/2732, 25.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2732/oj).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/74 z dnia 13 stycznia 2025 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz lizyny pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2025/74, 14.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/74/oj).

1.4. Dalsze postępowanie

- (7) Po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których nałożono tymczasowe cło antydumpingowe („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), współpracujący producent eksportujący, określany w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych jako Qiqihar Longjiang Fufeng Biotechnology Co., Ltd, stwierdził, że jego nazwę należy skorygować na Qiqihar Longjiang Fufeng Biotechnologies. W świetle informacji przedstawionych przez to przedsiębiorstwo w toku dochodzenia Komisja przyjęła ten wniosek.
- (8) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń dwóch objętych próbą producentów eksportujących: Meihua Holdings Group Co. Ltd („grupa Meihua”) i Heilongjiang Eppen Biotech Co., Ltd („grupa Eppen”); skarżący, użytkownik: grupa Vall Companys, importerzy: Andres Pintaluba, Dutch Protein & Services B.V., Barentz Iberia i Kyowa Hakko Europe, stowarzyszenia użytkowników Europejska Federacja Producentów Pasz, Hiszpańska Konfederacja Producentów Pasz (CESFAC) oraz Duńskie Stowarzyszenie Producentów Zboża i Pasz złożyły pisemne oświadczenia przedstawiające ich opinie na temat tymczasowych ustaleń w terminie przewidzianym w art. 2 ust. 1 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (9) Podobnie Chińska Izba Handlowa Importerów i Eksporterów Metali, Mineralów i Substancji Chemicznych („CCCMC”), która została upoważniona przez czterech producentów eksportujących do ich reprezentowania ⁽⁶⁾, przedstawiła uwagi w wyznaczonym terminie.
- (10) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji, które uznała za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Dokonując ostatecznych ustaleń, Komisja przeanalizowała uwagi przedstawione przez zainteresowane strony i w stosownych przypadkach zmieniła swoje tymczasowe wnioski.
- (11) Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz lizyny pochodzącej z ChRL („ujawnienie ostatecznych ustaleń”). Wszystkim stronom wyznaczono termin do zgłaszania uwag na temat ostatecznych ustaleń.
- (12) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń skarżący, grupa Eppen, grupa Meihua, CCCMC, Europejska Federacja Producentów Pasz (FEFAC), CESFAC i Duńskie Stowarzyszenie Producentów Zboża i Pasz przedstawiły uwagi. Uwagi te omówiono w odpowiednich sekcjach poniżej.

1.5. Argumenty przedstawione po wszczęciu postępowania

- (13) CCCMC ponownie wyraziła zaniepokojenie brakami w niepoufnym streszczeniu, twierdząc, że organy prowadzące dochodzenie mają obowiązek zapewnić, aby strony dochodzenia przedstawiły niepoufne streszczenia zawierające informacje, które będą wystarczająco szczegółowe do zrozumienia istoty informacji przekazanych w trybie poufnym.
- (14) Komisja powtórzyła, że jak wyjaśniono w motywach 12 i 13 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, w skardze zawarto wystarczające informacje dostępne skarżącemu, oraz że w niepoufnym streszczeniu skargi przedstawiono istotne czynniki i wskaźniki oddziałujące na stan przemysłu Unii, zgodnie z wymogami określonymi w art. 5 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym Komisja nie zgadza się z twierdzeniem, że na etapie wszczęcia postępowania naruszono prawo do obrony przysługujące przedsiębiorstwom reprezentowanym przez CCCMC.

1.6. Kontrola wyrywkowa

- (15) Wobec braku jakichkolwiek uwag na temat doboru próby potwierdzono wnioski zawarte w motywach 18–23 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

1.7. Indywidualne badanie

- (16) Wobec braku jakichkolwiek uwag motyw 24 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych został niniejszym potwierdzony.

⁽⁶⁾ Anhui BBKA BIOCHEMICAL Co., LTD, Dongxiao Biotechnology Co., Ltd., Heilongjiang Eppen Biotech Co., Ltd oraz Meihua Holdings Group Co. Ltd.

1.8. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne

- (17) Wobec braku jakichkolwiek uwag motywy 24–28 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.

1.9. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (18) Wobec braku jakichkolwiek uwag motyw 29 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych został niniejszym potwierdzony.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

- (19) Po ujawnieniu ustaleń CCCMC podtrzymała swoje twierdzenie, że siarczan lizyny powinien zostać wyłączone z dochodzenia, a zatem zakres produktu powinien zostać ograniczony do chlorowodoru lizyny (HCl) i ciekłej lizyny. CCCMC wyjaśniła, że siarczan lizyny, chlorowodorek lizyny i ciekła lizyna różnią się pod względem właściwości, postrzegania przez konsumentów i jakości. W szczególności, powołując się na artykuł naukowy, CCCMC stwierdziła, że siarczan lizyny jest gorszej jakości niż chlorowodorek lizyny i ma wyższą zawartość zanieczyszczeń. W związku z tym CCCMC argumentowała, że wbrew wnioskowi Komisji zawartemu w motywie 37 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych chlorowodorek lizyny i siarczan lizyny nie są produktami zamiennymi, a zatem siarczan lizyny nie stanowi bezpośredniej konkurencji dla chlorowodoru lizyny i ciekłej lizyny produkowanych przez przemysł Unii.
- (20) Komisja zauważyła, że w artykule przytoczonym przez CCCMC w rzeczywistości poparto stanowisko Komisji w sprawie zamienności. W artykule porównano wpływ obu kategorii jako paszy dla kreketek⁽⁷⁾, wykazując podobieństwo ich zastosowania. We wstępie artykułu stwierdzono, co następuje: „[m]onochlorowodorek L-lizyny (chlorowodorek L-lizyny), zawierający co najmniej 78 % lizyny [...], jest powszechnie stosowanym źródłem wolnej lizyny dodawanej do pasz dla drobiu i akwakultury. Jedną z alternatyw jest siarczan L-lizyny”. W tej samej sekcji stwierdzono ponadto, że „siarczan L-lizyny wykazał taką samą skuteczność jak chlorowodorek L-lizyny w badaniach przeprowadzonych na kurczakach i świniami”. Fakt, że w kilku pracach badawczych szczegółowo oceniono istotne zalety poszczególnych postaci stosowanych w paszach dla zwierząt – i często stwierdzono, że są one równoważne – wyraźnie wskazuje, że są one uważane przez konsumentów za zamienne i konkurują ze sobą na tym samym rynku, tj. rynku pasz dla zwierząt. W związku z powyższym Komisja odrzuciła to twierdzenie.
- (21) Dutch Protein Services B.V., importer lizyny o jakości spożywczej, twierdził, że należy rozróżnić lizynę przeznaczoną do stosowania w przemyśle paszowym od lizyny stosowanej do przygotowywania produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi, i zwrócił się z wnioskiem, aby lizyna stosowana w przemyśle spożywczym i obecnie klasyfikowana w podpozycji TARIC 2922 41 00 90 nie podlegała cłom antydumpingowym. Importer ten uważał, że lizyna o jakości spożywczej nie konkuruje z lizyną o jakości paszowej, ponieważ istnieją różnice w zakresie stosowania lizyny jakości spożywczej i paszowej, które są również określone prawnie. Oba rodzaje produktów są wytwarzane przez różnych producentów, a ponadto istnieje różnica w średnim poziomie cen lizyny o jakości spożywczej i paszowej. Importer twierdził ponadto, że żaden z chińskich producentów lizyny o jakości paszowej nie posiada odpowiedniej licencji na produkcję lizyny o jakości spożywczej. Wyniki sprzedaży w sektorze spożywczym są znacznie niższe pod względem wielkości, przy znacznie wyższym poziomie cen.
- (22) Importer zauważył również, że Komisja nie zwróciła się do żadnego z chińskich producentów lizyny o jakości spożywczej, i podkreślił, że w Unii nie produkuje się lizyny o jakości spożywczej, a produkcja ta odbywa się wyłącznie poza Unią. Importer twierdził, że przywóz lizyny o jakości spożywczej nie może zatem powodować istotnej szkody dla przemysłu Unii, nie może prowadzić do sprzedaży unijnej poniżej kosztów produkcji ani do znacznych strat i nie może prowadzić do znacznej utraty wielkości sprzedaży ani udziału w rynku przemysłu Unii. Importer twierdził również, że kod CN 2922 41 00 90 jest w rzeczywistości stosowany w przemyśle spożywczym, a nie w przemyśle paszowym.

⁽⁷⁾ Jin Niu, Xu Chen, Hei-Zhao Lin, Chun-Hou Li, Kai-Chang Wu, Yong-Jian Liu i LiXia Tian, „Comparison of L-lysine-HCl and L-lysine sulphate in the feed of *Penaeus monodon* and re-evaluation of dietary lysine requirement for *P. monodon*” [Porównanie chlorowodoru L-lizyny i siarczanu L-lizyny w paszy dla *Penaeus monodon* oraz ponowna ocena zapotrzebowania na lizynę w diecie *P. monodon*] (2017), *Aquaculture Research*, wyd. 48, tom 134, dostępne pod adresem: Comparison of L-lysine-HCl and L-lysine sulphate in the feed of *Penaeus monodon* and re-evaluation of dietary lysine requirement for *P. monodon* – Niu – 2017 – Aquaculture Research – Wiley Online Library.

- (23) Kyowa Hakko Europe GmbH, importer lizyny stosowanej w przemyśle farmaceutycznym, spożywczym i przemysłowym, twierdził, że lizyna jest produkowana głównie na potrzeby pasz dla zwierząt, natomiast rynek produktów farmaceutycznych jest rynkiem niszowym, który znacznie różni się od rynku pasz dla zwierząt pod względem uczestników, wielkości i cen. Wyniki sprzedaży w sektorze farmaceutycznym są znacznie niższe pod względem wielkości, przy znacznie wyższym poziomie cen. Ponadto przedsiębiorstwo to twierdziło, że rynek chlorowodoru lizyny wykorzystywanej do celów farmaceutycznych rośnie, w przeciwieństwie do rynku lizyny stosowanej w paszach. Według przedsiębiorstwa Kyowa Hakko Europe GmbH w dochodzeniu nie uwzględniono w wystarczającym stopniu segmentacji rynku i poszczególnych cen.
- (24) Importer twierdził również, że nie ma również żadnych przesłanek wskazujących, by przywóz lizyny przeznaczonej do stosowania jako farmaceutyczny składnik czynny spowodował wprowadzenie produktu na rynek unijny po cenie niższej od jego wartości normalnej, a zatem nie doszło do wyrządzenia szkody przemysłowi Unii. Kyowa Hakko Europe GmbH zwróciło się do Komisji o wyłączenie lizyny stosowanej w sektorze farmaceutycznym z zakresu produktu lub, ewentualnie, o zastosowanie systemu końcowego przeznaczenia zgodnie z art. 254 unijnego kodeksu celnego w ramach procedur szczególnych.
- (25) Wnioski przedsiębiorstw Dutch Protein Services B.V. i Kyowa Hakko Europe GmbH rozpatrzono łącznie w poniższych motywach.
- (26) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania ⁽⁸⁾ Komisja ogłosiła, że produktem objętym dochodzeniem jest lizyna i jej estry, sole, niezależnie od zastosowania. Jak podsumowano w motywie 37 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, podczas dochodzenia Komisja przeanalizowała zastosowanie lizyny w szeregu różnych zastosowań, na przykład na rynku paszowym, farmaceutycznym i spożywczym, i stwierdziła, że postać lizyny i zawartość lizyny w produkcie nie zmieniają jego podstawowej definicji, właściwości ani sposobu postrzegania go przez różne strony. Poszczególne postacie lizyny pełnią tę samą funkcję, tj. dostarczanie wysoce przyswajalnej lizyny zwierzętom i ludziom, zarówno w produktach farmaceutycznych, jak i w żywności (jako suplement diety) lub w paszy. Postać lizyny jest w związku z tym nieistotna, a wszystkie trzy postaci są wymienne, ponieważ jest to ten sam składnik odżywczy.
- (27) W świetle powyższych twierdzeń Komisja przeanalizowała zastosowanie lizyny w szeregu różnych zastosowań, na przykład na rynku paszowym, farmaceutycznym i spożywczym (jako suplement diety), i stwierdziła, że postać lizyny i zawartość lizyny w produkcie nie zmieniają jego podstawowej definicji, właściwości ani sposobu postrzegania go przez różne strony. Mimo że wymagania dotyczące czystości lizyny farmaceutycznej i spożywczej są wyższe, poszczególne postacie lizyny pełnią tę samą funkcję, tj. dostarczanie wysoce przyswajalnej lizyny zwierzętom i ludziom, zarówno w produktach farmaceutycznych, jak i w żywności (jako suplement diety) albo w paszy. Pod tym względem lizyna nie różni się od żadnego innego produktu wytwarzanego i wprowadzanego do obrotu w ramach różnych rodzajów produktu. Komisja wyjaśniła ponadto, że w okresie objętym dochodzeniem przemysł Unii produkował lizynę na potrzeby sektora farmaceutycznego i spożywczego i sprzedawał ją tym sektorom. Chociaż przemysł Unii zaopatrywał głównie rynek pasz dla zwierząt, okazał się zdolny do zaopatrzenia również rynków farmaceutycznego i spożywczego, które mają wyższe wymagania dotyczące czystości lizyny.
- (28) W odniesieniu do twierdzenia dotyczącego kodu CN Komisja wyjaśniła, że kod CN 2922 41 00 został opublikowany w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania i od początku był objęty zakresem dochodzenia. Kod CN należy do kategorii chemikaliów organicznych i dzieli się na:
- TARIC 2922 41 00 20 w momencie wszczęcia postępowania (obecnie objęty pozycją 2922 41 00 30): Chlorowodorek L-lizyny (CAS RN 657-27-2) lub roztwór wodny L-lizyny (CAS RN 56-87-1), zawierający 50 % masy lub więcej L-lizyny,
 - TARIC 2922 41 00 90: Pozostałe.
- (29) Komisja zauważyła, że zarówno chlorowodorek lizyny, jak i ciekła lizyna, niezależnie od przeznaczenia, są przywożone pod tymi kodami TARIC. W związku z tym sole lizyny, octan lizyny i asparaginian lizyny przeznaczone do celów farmaceutycznych są objęte kodem CN 2922 41 00 i są przedmiotem obecnego dochodzenia.

⁽⁸⁾ Zob. przypis 2.

- (30) Komisja odrzuciła zarzut, że nie skontaktowała się z chińskimi producentami lizyny o jakości spożywczej. Komisja przypomniła, że zgodnie z motywem 21 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych skontaktowała się ze wszystkimi znanymi producentami lizyny w ChRL, niezależnie od gatunku lub zastosowania, oraz zwróciła się do Misji Chińskiej Republiki Ludowej w Unii Europejskiej o pomoc w sprawdzeniu i, w razie potrzeby, uzupełnieniu wykorzystanego wykazu. Następnie przeprowadziła ona kontrolę weryfikacyjną największych producentów eksportujących, którzy zgłosili się do niej, zgodnie z motywami 21–23 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Ponadto, jak wskazano w motywie 23 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, jedyne zastrzeżenia zgłoszone przez zainteresowane strony w odniesieniu do próby producentów eksportujących dotyczyły liczby przedsiębiorstw objętych próbą, a nie rodzaju lizyny sprzedawanej przez przedsiębiorstwa objęte próbą na rynku unijnym.
- (31) W odniesieniu do wniosku o zwolnienie z tytułu końcowego przeznaczenia Komisja zauważyła, że oprócz elementów wyszczególnionych w motywie 37 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Meihua Holdings Group Co., Ltd, jeden z chińskich producentów eksportujących objętych próbą, zgodził się nabyć działalność w zakresie aminokwasów od Kyowa Hakko Bio Co., Ltd⁽⁹⁾. Komisja zauważyła również, że transakcja podlega zatwierdzeniu przez organy regulacyjne i ma zostać sfinalizowana w czwartym kwartale 2025 r. Ponieważ Kyowa Hakko Bio Co., Ltd jest obecnie w trakcie procesu przekształcania się w przedsiębiorstwo powiązane z Meihua Holdings Group Co., Ltd, Komisja uważa, że warunki zwolnienia z tytułu końcowego przeznaczenia określone w art. 254 unijnego kodeksu celnego⁽¹⁰⁾ nie są spełnione.
- (32) W związku z powyższym motywy 30–38 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.

3. DUMPING

- (33) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń producenci eksportujący objęci próbą, grupa Meihua i grupa Eppen, CCCMC oraz skarżący przedstawili uwagi dotyczące tymczasowych ustaleń dotyczących dumpingu.

3.1. Wartość normalna

- (34) Szczegóły dotyczące obliczania wartości normalnej przedstawiono w motywach 39–228 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.1.1. Istnienie znaczących zakłóceń

- (35) Nie otrzymano żadnych uwag dotyczących istnienia znaczących zakłóceń w ChRL. A zatem ustalenia zawarte w motywach 52–151 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.

3.1.2. Kraj reprezentatywny

- (36) Nie otrzymano uwag dotyczących ustalenia, że Kolumbia spełniała kryteria przewidziane w art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego pozwalające uznać ją za odpowiedni reprezentatywny kraj. Wnioski zawarte w motywach 152–174 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.

3.1.3. Źródła, na podstawie których ustalono poziom kosztów i wartości odniesienia

- (37) Po ujawnieniu ustaleń dwaj producenci eksportujący objęci próbą przedłożyli indywidualne odpowiedzi dotyczące źródeł wykorzystanych do ustalenia kosztów i wartości odniesienia.

⁽⁹⁾ Meihua Bio planuje przejęcie kluczowych aktywów Kyowa Hakko Bio – HPACHINA. A także <https://uk.marketscreener.com/quote/stock/MEIHUA-HOLDINGS-GROUP-CO--7795036/news/MeiHua-Holdings-Group-Co-Ltd-agreed-to-acquire-Amino-acid-and-Human-Milk-Oligosaccharide-businesses-48448122/>.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269, 10.10.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj>).

- (38) Grupa Eppen odniosła się do sposobu obliczenia przez Komisję wartości odniesienia dla produktów ubocznych. Sprzeciwiła się ona zastosowaniu przez Komisję obliczeń proporcjonalnych i zwróciła się do Komisji o zastosowanie cen GTA. W załączniku II do drugiej noty dotyczącej czynników produkcji Komisja powiadomiła, że w odniesieniu do produktów ubocznych zamierza stosować GTA albo inne alternatywne źródła. W motywach 187 i 188 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Komisja wyjaśniła, że produkty uboczne zgłoszone przez producentów wykazują duże zróżnicowanie pod względem jakości, co następnie znajduje odzwierciedlenie w zróżnicowaniu ich cen, ale we wszystkich przypadkach głównym czynnikiem wpływającym na cenę pozostaje kukurydza. Analizując uwagi producentów, Komisja zauważyła również, że wszystkie kody HS zgłoszone dla produktów ubocznych charakteryzują się dużą różnorodnością, ponieważ są to tak zwane „kody zbiorcze” obejmujące szeroką gamę bardzo zróżnicowanych produktów, które nie odpowiadają zgłoszonym produktom ubocznym. Biorąc pod uwagę zróżnicowanie cen samego produktu ubocznego oraz różnorodność produktów objętych tymi kodami, Komisja stwierdziła, że dane GTA dotyczące tych kodów nie są wiarygodne do celów ustalenia wartości odniesienia. Wobec braku innych danych dostępnych w GTA lub z innego źródła Komisja stwierdziła, że do oszacowania ceny tych produktów ubocznych najlepiej jest zastosować praktykę stosowaną już w postępowaniu antydumpingowym dotyczącym produktu należącego do tej samej kategorii co lizyna ⁽¹¹⁾ i dokonać obliczeń proporcjonalnych. Ponieważ producent nie przedstawił żadnych dodatkowych informacji, które pozwoliłyby na bardziej wiarygodne oszacowanie wartości odniesienia, jego uwagi zostały odrzucone.
- (39) W motywach 176, 178 i 196 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Komisja wyjaśniła, że wartość odniesienia dla pary wodnej wykorzystywanej do produkcji lizyny została obliczona na podstawie kosztów gazu ziemnego. Grupa Eppen twierdziła, że nabywa parę wodną od powiązanego przedsiębiorstwa, które wykorzystuje węgiel jako paliwo, i zwróciła się o skorygowanie obliczenia ceny na podstawie ceny węgla opałowego.
- (40) W tym względzie należy zauważyć, że przedsiębiorstwo powiązane nie zostało uwzględnione w informacjach przekazanych przez grupę Eppen w odpowiedziach udzielonych na pytania zawarte w kwestionariuszu, co uniemożliwiło weryfikację podczas wizyty na miejscu. Nie przekazano żadnych dalszych informacji na temat procesu produkcji pary ani dowodów potwierdzających to twierdzenie. Ponadto w innych przypadkach dotyczących tej samej ogólnej kategorii produktów (np. erytrytol) Komisja zastosowała przelicznik z gazu ziemnego na parę wodną. Wobec braku dowodów Komisja odrzuciła ten argument.
- (41) Grupa Meihua przedstawiła dowody i powołała się na materiały dowodowe z weryfikacji, z których wynika, że węgiel wykorzystywany przez przedsiębiorstwa Meihua Jilin i Meihua Xingjiang to odpowiednio węgiel lignitowy (kod HS 2702 10) i węgiel subbitumiczny (kod HS 2701 19). Grupa Meihua zwróciła się do Komisji o dostosowanie wartości odniesienia dla węgla, tak aby odzwierciedlała ona wykorzystywany węgiel. Zaproponowała ona stosowanie cen GTA dla węgla lignitowego i węgla subbitumicznego albo – alternatywnie – cen kolumbijskich dla węgla energetycznego.
- (42) Aby ustalić wartość odniesienia dla węgla, Komisja wykorzystwała średnią ważoną cen jednostkowych przywozu pochodzącego ze wszystkich państw z wyłączeniem ChRL oraz z krajów wymienionych w załączniku 1 do rozporządzenia (UE) 2015/755 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹²⁾, zgodnie z danymi zawartymi w GTA (motywy 178 i 185 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych). Wartość odniesienia ustalono na podstawie ceny antracytu (kod HS 2701 11), ponieważ jest to kod podany przez producenta eksportującego w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Jednak w świetle przedstawionych dowodów Komisja przyjęła ten argument, ponieważ zastosowanie cen GTA dla węgla lignitowego i węgla subbitumicznego dokładniej odzwierciedla rodzaje węgla wykorzystywane przez grupę Meihua. Komisja zaktualizowała wartość odniesienia dla węgla dla przedsiębiorstwa Jilin Meihua, wykorzystując dane GTA dla węgla lignitowego, do 0,502 CNY za kg, a dla przedsiębiorstwa Xingjiang Meihua, wykorzystując dane GTA dla węgla subbitumicznego, do 0,969 CNY za kg.
- (43) Przy ustalaniu wartości odniesienia dla węgla w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych nie uwzględniono kosztów transportu, ponieważ grupa Meihua nie zgłosiła takich kosztów w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Analizując dodatkowe dane dotyczące zakupów węgla przedłożone przez grupę Meihua, o których mowa w motywie 41 powyżej, Komisja zauważyła, że transakcje obejmowały koszty transportu, które nie zostały zgłoszone w kwestionariuszach producentów, zgodnie z wymogami Komisji.

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/1959 z dnia 17 lipca 2024 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz erytrytolu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (OJ L, 2024/1959, 19.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1959/oj).

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich (Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 33, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2015/755/oj>).

- (44) Na podstawie nowych informacji Komisja ustaliła, że koszty transportu stanowiły 11,4 % kosztów zakupu węgla lignitowego przez przedsiębiorstwo Jilin Meihua oraz 44,6 % kosztów zakupu węgla subbitumicznego przez przedsiębiorstwo Xingjiang Meihua. Aby obliczyć całkowity koszt, Komisja zastosowała te wartości procentowe jako marżę zysku do wartości odniesienia dla cen węgla uzyskanych z GTA, jak wyjaśniono w motywie 42. W rezultacie ostateczna cena wyniosła 0,560 CNY za kg węgla lignitowego wykorzystywanego przez przedsiębiorstwo Jilin oraz 1,402 CNY za kg węgla subbitumicznego wykorzystywanego przez przedsiębiorstwo Xingjiang Meihua, z uwzględnieniem kosztów zakupu.
- (45) W swoich uwagach grupa Meihua zwróciła się o dokonanie przeglądu obliczeń dotyczących wartości odniesienia dla kosztów pracy. Zauważyła ona, że wartość odniesienia została oparta na danych MOP dotyczących miesięcznych zarobków w „szeroko pojętym sektorze przemysłowym” w Kolumbii w 2023 r., podczas gdy tygodniowy czas pracy odnosił się do „innych rodzajów działalności produkcyjnej” w Kolumbii w 2023 r. Komisja przyznała, że wystąpił błąd pisarski, i przeprowadziła dalszą analizę danych dostępnych w bazie danych MOP. W tym samym źródle (BAEL – zintegrowane badanie gospodarstw domowych) Komisja ustaliła wartość odniesienia dla średnich godzinowych zarobków pracowników przemysłu chemicznego w Kolumbii w okresie objętym dochodzeniem. Ta wartość odniesienia lepiej odzwierciedla sektor produkcji lizyny niż bardziej ogólne zarobki w przemyśle. W związku z tym Komisja postanowiła zastosować tę wartość odniesienia, która wynosi 19,8 CNY/godz. po uwzględnieniu składek, takich jak składki na ubezpieczenie społeczne, o których mowa w motywie 189 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (46) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa Meihua stwierdziła, że praktyką Komisji jest ustalanie wartości odniesienia dla surowców na podstawie statystyk przywozowych. Wartości odniesienia są cenami na poziomie CIF, które już obejmują koszty transportu. W związku z tym Komisja popełniła błąd, dodając marżę zysku z tytułu kosztów transportu przy ustalaniu wartości odniesienia dla węgla lignitowego i węgla subbitumicznego (motyw 44).
- (47) Komisja zgodziła się, że międzynarodowe wartości odniesienia wynoszące 0,502 CNY za kg dla węgla lignitowego i 0,969 CNY za kg dla węgla subbitumicznego są wyrażone w cenie CIF i obejmują koszty transportu do granicy. Zgodnie ze stałą praktyką Komisji przy obliczaniu wartości normalnej uwzględnia się jednak koszty transportu od granicy do bramy fabryki. Przy obliczaniu wartości normalnej uwzględnia się wzrost międzynarodowej wartości odniesienia proporcjonalnie do stosunku kosztów transportu do kosztów materiałów zgłoszonych przez producentów eksportujących. Dopiero po dodaniu tych kosztów wartość materiałów wsadowych dostarczonych do bramy fabryki producenta w kraju reprezentatywnym jest właściwie odzwierciedlona. W tym celu Komisja zastosowała wskaźniki uzyskane na podstawie odpowiedzi udzielonych przez grupę Meihua na pytania zawarte w kwestionariuszu. Ponieważ Komisja postępowała zgodnie z ustaloną metodyką, wniosek grupy Meihua o usunięcie marży transportowej został odrzucony, a obliczenia ujawnione grupie Meihua oraz wynikające z nich marginesy dumpingu pozostały bez zmian.
- (48) Przedsiębiorstwo Eurolysine również zgłosiło uwagi dotyczące obliczenia wartości odniesienia dla węgla. Sprzeciwiło się ono zmianie wartości odniesienia na węgiel lignitowy i węgiel subbitumiczny, twierdząc, że Komisja nie powinna była zmieniać pierwotnej wartości odniesienia opartej na antracycie, ponieważ grupa Meihua wystąpiła o zmianę wartości odniesienia dla węgla dopiero po ujawnieniu tymczasowych ustaleń. Komisja zauważyła, że zawsze stara się wyciągać wnioski na podstawie prawidłowych faktów i najlepszych dostępnych danych. Jak wspomniano w motywie 41, Komisja mogła oprzeć swoje wnioski na danych już przedłożonych i zweryfikowanych podczas wizyty weryfikacyjnej w zakładzie Meihua (zob. motyw 28 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych), a zatem mogła przyjmując twierdzenie Meihua dotyczące rodzajów węgla wykorzystywanego przez przedsiębiorstwa należące do grupy. W związku z tym argument został odrzucony.
- (49) Przedsiębiorstwo Eurolysine zgłosiło również zastrzeżenie co do zastosowania międzynarodowych wartości odniesienia dla węgla, twierdząc, że podejście to odbiega od podejścia zastosowanego w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych. Przedsiębiorstwo to stwierdziło również, że Komisja nie uwzględniła przywozu do Chin przy obliczaniu wartości odniesienia. Obie uwagi są niezgodne ze stanem faktycznym. Komisja zastosowała międzynarodową wartość odniesienia dla antracytu, jak wskazano w motywie 185 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Komisja uwzględniła przywóz do Chin, jak wynika z jawnej wersji obliczeń wartości odniesienia dla węgla przedstawionych w kontekście ujawnienia ostatecznych ustaleń⁽¹³⁾. W związku z tym uwagi te zostały odrzucone.
- (50) Przedsiębiorstwo Eurolysine stwierdziło również, że w motywie 44, w którym zaproponowano alternatywną metodę obliczania marży transportowej, popełniono błąd pisarski przy uwzględnianiu kosztów transportu. Jak wyjaśniono w motywie 47, obliczenia marży zysku przeprowadzono ściśle zgodnie z metodyką Komisji. W związku z tym uwagę tę odrzucono.

⁽¹³⁾ t25.004917.

- (51) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa Eppen ponownie wystąpiła z wnioskiem o obliczenie wartości odniesienia dla pary wodnej na podstawie węgla lignitowego, a nie gazu, jak określono w motywie 195 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Twierdziła ona, że parę wodną nabywa od powiązanego przedsiębiorstwa „Eppen Energy”, które zostało zgłoszone Komisji i które powinno być zostać objęte wizytą weryfikacyjną. Przedsiębiorstwo to przedstawiło Komisji zrzuty ekranu z systemu rachunkowości powiązanego przedsiębiorstwa, na których węgiel lignitowy figuruje jako surowiec do produkcji pary wodnej. Komisja zauważyła, że podczas wizyty weryfikacyjnej nie przedstawiono żadnych danych dotyczących wykorzystania węgla. Po otrzymaniu drugiej noty dotyczącej czynników produkcji grupa Eppen miała kilkakrotnie możliwość przedstawienia informacji na temat wykorzystania węgla – oraz jego konkretnej jakości – do produkcji pary wodnej. Przed etapem ujawnienia ostatecznych ustaleń nie przedstawiono żadnych danych, a danych przekazanych po ujawnieniu ostatecznych ustaleń nie można zweryfikować. W związku z powyższym Komisja odrzuciła to twierdzenie.
- (52) Wobec braku innych uwag, w związku z zaktualizowaną wartością odniesienia dla pracy, o której mowa w motywie 38 powyżej, oraz zmianami wartości odniesienia dla węgla, które podsumowano w motywie 42 powyżej, ustalenia dotyczące wartości normalnej określone w motywach 39–208 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone. Dla jasności w tabeli 1 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych wiersze „Praca” i „Węgiel” zastępuje się następującymi wierszami:

„Tabela 1

Czynniki produkcji lizyny

Czynnik produkcji	Kod towaru	Źródło danych	Wartość (CNY)	Jednostka miary
Siła robocza				
Siła robocza	[nie dot.]	MOP	19,8	Godzina pracy
Energia				
Węgiel subbitumiczny	2701 19	GTA	0,969	Kg
Lignit	2702 10	GTA	0,502	Kg”

3.2. Cena eksportowa

- (53) Wobec braku uwag dotyczących obliczenia ceny eksportowej motywy 209–212 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.

3.3. Porównanie

- (54) Jak wyjaśniono w motywie 218 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, w przypadku gdy produkty były sprzedawane przez przedsiębiorstwo produkujące innym przedsiębiorstwom należącym do tej samej grupy, a następnie wywożone do Unii, dokonano dostosowania ceny eksportowej zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do marży otrzymanej przez powiązane przedsiębiorstwo handlowe, jeżeli uznano, że przedsiębiorstwa handlowe pełniły funkcje podobne do funkcji agenta pracującego na zasadzie prowizji. Grupa Meihua zwróciła się do Komisji o wyłączenie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku powiązanych przedsiębiorstw handlowych z obliczeń wywozowych, twierdząc, że nie pełnią one funkcji agenta. Grupa Meihua twierdziła, że wszystkie przedsiębiorstwa należące do grupy (zarówno produkcyjne, jak i handlowe) podlegają jednej kontroli ekonomicznej, działają razem jako jedno przedsiębiorstwo z podziałem funkcji do celów produkcji i handlu produktem objętym dochodzeniem, a ich relacje nie są oparte na stosunkach handlowych podobnych do stosunków między agencjami ani innych stosunków opartych na prowizji.
- (55) Komisja zauważyła, że z odpowiedzi udzielonych przez grupę Meihua na pytanie zawarte w kwestionariuszu, a w szczególności ze „Schematu przepływów fizycznych i finansowych sprzedaży eksportowej”, wynika, że przedsiębiorstwa handlowe (ang. *trading companies*) są „przedsiębiorstwami handlowymi” (ang. *traders*) oraz że między przedsiębiorstwami produkcyjnymi a przedsiębiorstwami handlowymi (ang. *traders*) prowadzone są negocjacje.

- (56) Fakt, że przedsiębiorstwa handlowe (ang. *trading companies*) działają jako agenci pracujący na zasadzie prowizji, potwierdza ponadto istnienie umów sprzedaży między dwoma przedsiębiorstwami handlowymi (ang. *traders*) a fabrykami. Co ważniejsze, umowa zakupu między przedsiębiorstwem Meihua HQ a przedsiębiorstwem Jilin Meihua zawiera klauzule dotyczące odpowiedzialności oraz rozstrzygania sporów polubownie lub, w przypadku niepowodzenia, przed sądem. Istnienie tych dowodów wyklucza uznanie przedsiębiorstw należących do grupy Meihua z siedzibą w Chińskiej Republice Ludowej za jeden podmiot gospodarczy. Jak wynika z orzecznictwa, nie wydaje się, by istnienie klauzuli arbitrażowej służącej rozstrzyganiu sporów umownych mogących powstać pomiędzy dwoma spółkami będącymi stronami umowy oraz brak solidarności między tymi spółkami, które to okoliczności zakładają nie tylko istnienie dwóch odrębnych osób prawnych, lecz również dwóch podmiotów gospodarczych o rozbieżnych interesach, można było pogodzić z istnieniem jednego podmiotu gospodarczego i z uznaniem jednej z tych spółek za wewnętrzny dział sprzedaży⁽¹⁴⁾. Ma to tym większe znaczenie w przypadku Meihua HK, jednostki zależnej z siedzibą w Hongkongu, który jest obszarem celnym odrębnym od Chin, przy czym jedyną działalnością tej jednostki jest „handel” – jak twierdzi grupa Meihua – oraz to ona negocjuje warunki z fabrykami i podpisuje odpowiednie umowy. W związku z tym Komisja odrzuciła argument grupy Meihua i potwierdziła wnioski zawarte w motywie 218 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (57) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa Meihua powtórzyła swoje argumenty dotyczące statusu przedsiębiorstw Meihua jako jeden podmiot gospodarczy, ale nie przedstawiła żadnych nowych informacji w tej sprawie. W związku z tym argument grupy został odrzucony.
- (58) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa Eppen również przedstawiła uwagi dotyczące statusu przedsiębiorstwa Eppen Asia. Grupa Eppen zwróciła się z wnioskiem, aby nie traktować Eppen Asia jako odrębnego podmiotu i nie dokonywać odliczeń zysku oraz kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych w celu ustalenia ceny eksportowej *ex-works*. Grupa Eppen twierdziła, że przedsiębiorstwo Eppen Asia jest przedsiębiorstwem fasadowym, które nie prowadzi żadnej istotnej działalności i nie działa jako przedstawiciel pracujący na zasadzie prowizji.
- (59) Komisja zauważyła jednak, że w uwagach przedstawionych po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa Eppen stwierdziła, że cena sprzedaży Heilongjiang Eppen na rzecz Eppen Asia została ustalona poprzez odjęcie niewielkiej marży od ostatecznej ceny ustalonej z niezależnymi klientami, co stanowi istotną cechę prowizji. Ponadto jedna z umów przedłożonych przez grupę Eppen i przytoczonych w jej uwagach do ujawnienia ostatecznych ustaleń zawiera klauzule dotyczące odpowiedzialności i arbitrażu w przypadku sporów, które mają być rozstrzygane polubownie, a w przypadku niepowodzenia – przed Chińską Międzynarodową Komisją Arbitrażową ds. Gospodarczych i Handlowych zgodnie z przepisami tej komisji. Istnienie tych dowodów wyklucza uznanie Eppen Asia za część jednego podmiotu gospodarczego. Jak wskazano również w motywie 56, według orzecznictwa nie wydaje się, by istnienie klauzuli arbitrażowej służącej rozstrzyganiu sporów umownych mogących powstać pomiędzy dwoma spółkami będącymi stronami umowy oraz brak solidarności między tymi spółkami, które to okoliczności zakładają nie tylko istnienie dwóch odrębnych osób prawnych, lecz również dwóch podmiotów gospodarczych o rozbieżnych interesach, można było pogodzić z istnieniem jednego podmiotu gospodarczego i z uznaniem jednej z tych spółek za wewnętrzny dział sprzedaży. Nie wydaje się zatem, aby fakt ten można było pogodzić z istnieniem jednego podmiotu gospodarczego i z uznaniem jednej z tych spółek za wewnętrzny dział sprzedaży. Dotyczy to w jeszcze większym stopniu przedsiębiorstwa Eppen Asia, jednostki zależnej z siedzibą w Singapurze, czyli w odrębnym kraju. W związku z tym Komisja odrzuciła zarzut grupy Eppen i potwierdziła wnioski zawarte w motywie 218 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (60) Ponadto zdaniem grupy Eppen z wykazu pracowników wynika, że przedsiębiorstwo Eppen Asia nie prowadzi działalności handlowej, ponieważ w nazwach stanowisk pracowników nie ma odniesienia do sprzedaży. W tym względzie Komisja zauważa, że umowy o pracę przedłożone przez grupę Eppen wyraźnie stanowią, iż „przedsiębiorstwo ma prawo polecić pracownikowi wykonywanie wszelkich powiązanych usług, które nie zostały wymienione w niniejszym opisie stanowiska”. Na podstawie powyższego odrzuca się wniosek o uznanie za jeden podmiot gospodarczy.
- (61) Zarówno grupa Meihua, jak i grupa Eppen zgłosiły uwagi dotyczące metodyki stosowanej przez Komisję przy obliczaniu udziału kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych w konstruowaniu wartości normalnej, a w konsekwencji przy porównywaniu wartości normalnej z ceną eksportową na poziomie *ex-works*. Uwagi te stanowią kontynuację uwag zawartych w motywach 219–222 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

⁽¹⁴⁾ Zob. np. wyrok z dnia 11 września 2024 r., Sveza Verkhnyaya Sinyachikha NAO i in./Komisja Europejska, T-2/22, ECLI:EU:T:2024:615, pkt 57.

- (62) W uwagach przedstawionych po wprowadzeniu środków tymczasowych grupa Eppen zwróciła uwagę, że koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne kolumbijskiego przedsiębiorstwa Sucroal wykorzystane przez Komisję do ustalenia wartości normalnej zawierają trzy elementy: koszty dystrybucji, koszty administracyjne i „inne koszty”. Eppen twierdzi, że „koszty dystrybucji” odpowiadają elementom kosztów, które stanowią wydatki bezpośrednie poniesione poza poziomem *ex-works*. W związku z tym nie należy ich uwzględniać przy obliczaniu konstruowanej wartości normalnej przedsiębiorstwa objętego dochodzeniem. Komisja zauważa, że grupa Eppen nie przedstawiła żadnych dowodów dotyczących podziału kosztów dystrybucji na poparcie tego twierdzenia. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (63) Podobnie grupa Meihua argumentowała, że Komisja nieprawidłowo uwzględniła koszty dystrybucji w konstruowanym wskaźniku kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, jednocześnie odliczając te koszty od ceny eksportowej grupy Meihua. Twierdzenie grupy Meihua opiera się wyłącznie na założeniu, że podział kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych przedsiębiorstwa Sucroal dotyczących „kosztów dystrybucji” odzwierciedla wydatki takie jak koszty przeładunku i załadunku, koszty transportu oraz inne koszty dodatkowe, które zostały odliczone od ceny eksportowej w celu ustalenia ceny na poziomie *ex-works*. Założenie to nie znajduje jednak potwierdzenia w żadnych dowodach w aktach sprawy.
- (64) W odniesieniu do obu wniosków Komisja zauważa, że „koszty dystrybucji” zgłoszone przez przedsiębiorstwo Sucroal stanowią część kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych. Świadczy o tym fakt, że w danych dostarczonych przez władze kolumbijskie „inne koszty” zgłoszone w bazie danych Orbis są podzielone na „koszty dystrybucji”, „koszty administracyjne” i „inne koszty”. W dostępnych danych nie dokonano dalszego rozróżnienia w ramach kosztów dystrybucji, które pozwoliłoby na identyfikację i wyłączenie określonych kategorii kosztów. W związku z tym koszty dystrybucji są kosztami sprzedaży, które mogą obejmować koszty transportu, ale także inne kategorie kosztów, takie jak leasing obiektów magazynowych i dystrybucyjnych, w tym niezbędnych maszyn i pojazdów, lub koszty reklamy i badań rynkowych, które nie zostały odliczone od ceny eksportowej.
- (65) Grupa Meihua twierdziła ponadto, że to na Komisji spoczywa ciężar dowodu, ponieważ to ona musi wykazać, że zastosowała „nieznieskształconą i rozsądną” kwotę kosztów administracyjnych, kosztów sprzedaży i kosztów ogólnych oraz zysku, zgodnie z wymogami art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. Do argumentów tych odniesiono się w motywie 220 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. W ostatnich uwagach grupa Meihua twierdziła ponadto, że Komisja powinna przyjąć, iż to na niej spoczywa ciężar dowodu, gdyż wynika to z rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2025/58⁽¹⁵⁾ nakładającego cła antydumpingowe na przywóz niektórych opon pneumatycznych pochodzących z ChRL.
- (66) Komisja zauważyła, że w motywie 267 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2025/58 Komisja odniosła się jedynie w sposób ogólny do kwestii adekwatności kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, stwierdzając, że „koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk nie wydawały się nieproporcjonalnie wysokie, a zatem uznano je za odpowiednie”. W odniesieniu do szczegółowych informacji na temat kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych Komisja zauważa, że w przypadku opon pneumatycznych, jak określono w motywach 270 i 271 rozporządzenia (UE) 2025/58, Komisja rzeczywiście odjęła koszty transportu od obliczonych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, aby doprowadzić je do poziomu *ex-works*, opierając się na informacjach dostępnych w sprawozdaniach finansowych przedsiębiorstwa. W przypadku przedsiębiorstwa Sucroal nie były jednak dostępne żadne tak szczegółowe informacje ani nie zostały one udostępnione przez producentów eksportujących (Eppen i Meihua), aby umożliwić Komisji odliczenie kosztów transportu.
- (67) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń zarówno grupa Meihua, jak i grupa Eppen powtórzyły swoje zarzuty dotyczące metodyki zastosowanej przez Komisję przy obliczaniu udziału kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych w konstruowaniu wartości normalnej, ale nie przedstawiły żadnych nowych informacji. W związku z tym ich argumenty zostały odrzucone.
- (68) Wobec braku dodatkowych informacji, które pozwoliłyby na wyłączenie określonych kosztów z obliczeń kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, Komisja uznała, że poziom kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych przedsiębiorstwa Sucroal jest nieznieskształcony i uzasadniony przy poziomie handlu na etapie *ex-works*, i odrzuciła otrzymane wnioski. Wobec braku innych uwag dotyczących „Porównania” motywy 213–222 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostały potwierdzone.

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/58 z dnia 15 stycznia 2025 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. L, 2025/58, 16.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/58/oj), motywy 262 i 269–271.

3.4. Marginesy dumpingu

- (69) Jak opisano w motywie 52 powyżej, w następstwie zastrzeżeń zgłoszonych przez zainteresowane strony oraz wobec braku dalszych uwag Komisja ponownie obliczyła marginesy dumpingu.
- (70) Ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF (koszt, ubezpieczenie, fracht) na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu (%)
Grupa Meihua: — Jilin Meihua Amino Acid Co., Ltd — Xinjiang Meihua Amino Acid Co., Ltd	47,7
Heilongjiang Eppen Biotech Co., Ltd	58,2
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	53,1
Cały pozostały przywóz pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej	58,2

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (71) Wobec braku uwag dotyczących określenia przemysłu Unii i produkcji unijnej Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 229–231 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (72) Zmiana chińskich danych dotyczących przywozu lizyny w okresie objętym dochodzeniem, wyjaśniona w motywach 79–82 i przedstawiona w zmienionej tabeli 3, miała wpływ na tabelę 2 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Ostateczna tabela 2 przedstawia się następująco:

„Tabela 2

Konsumpcja w Unii (w tonach w ekwiwalencie chlorowodorku)

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Całkowita konsumpcja w Unii	[465 000–510 000]	[470 000–515 000]	[450 000–495 000]	[410 000–450 000]
Indeks	100	102	97	86

Źródło: Eurostat (chlorowodorek lizyny, ciekła lizyna, siarczan lizyny 2023), specjalistyczne dane rynkowe (siarczan lizyny 2020–2022). (*)

(*) Specjalistyczne dane rynkowe określono w motywie 237 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.”

- (73) W okresie badanym konsumpcja w Unii spadła o 14 punktów procentowych.
- (74) Wobec braku uwag dotyczących konsumpcji w Unii Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 234–236 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (75) W motywach 237 i 238 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Komisja wyjaśniła, że w celu uniknięcia nieuzasadnionego uwzględnienia innych produktów dane dotyczące przywozu siarczanu lizyny pochodziły od podmiotów dostarczających specjalistyczne dane rynkowe dotyczące statystyk handlu chińskiego i indonezyjskiego. Na wniosek podmiotu dostarczającego dane nie można było ujawnić dokładnego źródła, ale Komisja była w stanie zweryfikować te dane.

- (76) Po ujawnieniu tych informacji CESFAC i Vall Companys argumentowały, że decyzja Komisji o nieujawnieniu źródła danych dotyczących przywozu siarczanu lizyny oznacza, że zainteresowane strony muszą przyjąć je za prawdziwe. Ponadto twierdziły, że Komisja i przedsiębiorstwo Eurolysine nie przedstawili metodyki zastosowanej przez dostawców ani dostosowań, którym następnie poddano dane dotyczące wywozu lub przywozu, aby umożliwić identyfikację przywozu siarczanu lizyny w celu jego klasyfikacji do „zbiorczych” kodów CN.
- (77) CESFAC i grupa Vall Companys przedłożyły skorygowane dane dotyczące przywozu lizyny z Chin, wykorzystując dane Eurostatu dotyczące przywozu chlorowodoru lizyny i siarczanu lizyny, które uzyskały od Kemiex, podmiotu zajmującego się analizą rynku, który śledzi łańcuchy dostaw podstawowych surowców. Z połączonych danych Eurostatu i Kemiex wynika, że w okresie objętym dochodzeniem wielkość przywozu z Chin wyniosła 296 869 ton, czyli o 11 % mniej niż 329 052 tony opublikowane przez Komisję w tabeli 3 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. CESFAC i grupa Vall Companys zauważyły, że w ich zmienionych obliczeniach przywóz lizyny z Chin pozostawał stosunkowo stabilny w całym okresie objętym postępowaniem, wykazując spadek w latach 2020–2022 i ożywienie w latach 2022–2023. W ujęciu ogólnym przywóz z Chin wzrósł jedynie o 6 % od 2020 r. do okresu objętego dochodzeniem w porównaniu z 8 % zgłoszonymi przez Komisję, a w latach 2022–2023 wzrósł o 9 %, a nie o 15 %.
- (78) W tym samym duchu CCCMC twierdziła, że Komisja nie wykazała, iż nastąpił znaczny wzrost przywozu towarów po cenach dumpingowych z Chin, zarówno w wartościach bezwzględnych, jak i w stosunku do konsumpcji lub produkcji, stwierdzając, że wzrost wielkości przywozu o 8 % nie jest znaczący. CCCMC przedstawiła oficjalne chińskie statystyki eksportowe dotyczące chlorowodoru lizyny, które wskazują na ogólny spadek wielkości wywozu w okresie badanym o 14 % między 2021 r. a 2022 r. oraz dodatkowy spadek o 16 % między 2022 r. a 2023 r. (okres objęty dochodzeniem). CCCMC przedłożyła dane Eurostatu dotyczące przywozu siarczanu lizyny (CN 2309 90 31 i 2309 90 96) za okres badany w celu wykazania spadku wielkości przywozu do Unii, twierdząc, że Komisja nie oceniła właściwie wielkości przywozu lizyny oraz całości tendencji zaobserwowanych w okresie objętym dochodzeniem.
- (79) W rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych Komisja zastosowała dane dotyczące przywozu siarczanu lizyny stanowiące specjalistyczne dane rynkowe za cały okres badany, aby zapewnić spójność w odniesieniu do siarczanu lizyny, mimo że w 2023 r. utworzono odrębny kod CN dla siarczanu lizyny. Uwzględniając argument CESFAC dotyczący wielkości przywozu siarczanu lizyny z Chin w okresie objętym dochodzeniem, Komisja przeprowadziła ponowną ocenę sytuacji. Biorąc pod uwagę dostępność oddzielnego kodu CN dla siarczanu lizyny od 2023 r., Komisja stwierdziła, że bardziej właściwe jest wykorzystanie w odniesieniu do tego roku danych Eurostatu dotyczących przywozu tego rodzaju produktu, ponieważ dane te są najbardziej wiarygodne. W odniesieniu do poprzednich lat – ponieważ siarczan lizyny był przywożony w ramach kodów zbiorczych, a dane Eurostatu dotyczące wyłącznie siarczanu lizyny nie były dostępne, oraz z uwagi na fakt, że dane Kemiex przedstawione przez CESFAC były zaniżone w porównaniu ze statystykami przywozowymi Eurostatu dotyczącymi siarczanu lizyny w okresie objętym dochodzeniem – Komisja uznała, że dane dotyczące przywozu stanowiące specjalistyczne dane rynkowe, które wykorzystała na etapie tymczasowym, nadal są najbardziej wiarygodnym źródłem.
- (80) Komisja zauważyła ponadto, że istnieją wyraźne przesłanki wskazujące na to, iż dane Kemiex wykorzystane przez CESFAC zawierają poważne błędy, ponieważ, jak zauważył również skarżący, CESFAC przyznała, że w okresie objętym dochodzeniem (2023) szacowana wielkość wywozu siarczanu lizyny z Chin, tj. 31 205 ton, była niższa od obowiązującego kontyngentu, którego wyczerpanie Komisja potwierdziła w dniu 6 października 2023 r. Komisja przypominała, że CESFAC wykorzystała specjalistyczne dane rynkowe dotyczące łańcuchów dostaw podstawowych surowców, a nie bazę danych dotyczących przywozu/wywozu.
- (81) Dane przekazane przez CESFAC były o 5 % niższe od danych Eurostatu dotyczących przywozu w okresie objętym dochodzeniem, co potwierdziło, że wielkość przywozu podana przez Kemiex jest zaniżona.
- (82) W świetle zaktualizowanych statystyk przywozowych opisanych w motywie 79 powyżej w tabeli 3 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych wprowadza się następujące zmiany:

„Tabela 3

Wielkość przywozu i udział w rynku

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość przywozu z Chin (w tonach)	304 015	294 812	285 083	313 449

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
<i>Indeks</i>	100	97	94	103
Udział w rynku (w %)	[60–69]	[49–63]	[59–69]	[70–79]
<i>Indeks</i>	100	96	96	120

Źródło: Eurostat (chlorowodorek lizyny, ciekła lizyna, siarczan lizyny 2023), specjalistyczne dane rynkowe (siarczan lizyny 2020–2022)."

- (83) Komisja ustaliła, że w okresie badanym przywóz z Chin wzrósł o 3 %, a udział tego przywozu w rynku wzrósł z [60–69 %] w 2020 r. do [70–79 %] w okresie objętym dochodzeniem. Przywóz z Chin miał dominujący udział w rynku unijnym w całym okresie badanym, a ogólny wzrost wielkości przywozu nastąpił w czasie, gdy konsumpcja lizyny w Unii spadła o 14 %, co spowodowało wzrost udziału w rynku o 20 %. Na tej podstawie Komisja odrzuca twierdzenie, że nie nastąpił znaczny wzrost przywozu towarów po cenach dumpingowych z Chin.
- (84) W odniesieniu do zarzutu dotyczącego nieprzejrzystego traktowania źródła danych dotyczących przywozu siarczanu lizyny w latach 2020–2022 Komisja wyjaśniła w motywach 98–101 poniżej, dlaczego uznała za uzasadnione nieujawnianie specjalistycznych danych rynkowych.
- (85) Skarżący stwierdził, że celem przedłożenia przez unijny przemysł lizyny w dniu 7 listopada 2024 r. informacji dotyczących siarczanu lizyny było dostarczenie dokładniejszych danych. Informacje te zostały przekazane w sposób w pełni przejrzysty, a wszystkie zainteresowane strony miały możliwość dostępu do nich i ich sprawdzenia, w tym w podziale na poszczególne rodzaje lizyny. Biorąc pod uwagę ograniczoną liczbę dostawców specjalistycznych danych rynkowych, skarżący nie ujawnił źródła tych informacji.
- (86) CCCMC twierdziła, że Komisja nie oceniła należycie współczynników konwersji między chlorowodorkiem lizyny, ciekłą lizyną i siarczanem lizyny, argumentując, że Komisja nie przedstawiła dowodów potwierdzających prawidłowość konwersji. CCCMC zauważyła, że siarczan lizyny jest również dostępny w postaci ciekłej. Postać ciekła zawiera 25 % lizyny, a postać stała około 50 %. W związku z tym CCCMC twierdziła, że dane dotyczące przywozu przedstawione przez Komisję są nieprawidłowe i zawyżone oraz nie wyjaśniają, w jaki sposób Komisja zastosowała współczynniki konwersji do przywozu objętego kodem CN 2922 41 00, który obejmuje zarówno chlorowodorek lizyny, jak i ciekłą lizynę.
- (87) CCCMC twierdziła również, że Komisja nie przedstawiła uzasadnionych i odpowiednich wyjaśnień dotyczących dowodów na to, że siarczan lizyny jest produkowany wyłącznie w Chinach i Indonezji, oraz nie przeprowadziła analizy szkody w podziale na segmenty, rozróżniając chlorowodorek lizyny, ciekłą lizynę i siarczan lizyny.
- (88) Komisja zgromadziła dowody na poziomie chińskich producentów eksportujących objętych próbą, z których to dowodów wynika, że chińskie przedsiębiorstwa eksportują wyłącznie chlorowodorek lizyny (zawartość lizyny w produkcie wynosi 78 %) i siarczan lizyny (zawartość lizyny w produkcie wynosi 55 %), tj. o zawartości lizyny stosowanej we współczynnikach przeliczeniowych służących do przeliczenia siarczanu lizyny na ekwiwalent chlorowodoru lizyny. Komisja powtórzyła, że współczynniki te wyjaśniono w motywie 234 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Komisja zauważyła, że opierają się one na publicznie dostępnym i dobrze znanym składzie chemicznym i masie cząsteczkowej produktów i zostały zweryfikowane podczas wizyt u chińskich producentów eksportujących. Ponadto ujawniona zawartość lizyny jest wykorzystywana przez użytkowników i nie została zakwestionowana przez importerów ani użytkowników. Jedynymi znanymi eksporterami siarczanu lizyny w okresie badanym byli chińscy i indonezyjscy producenci eksportujący. Żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła żadnych dowodów na poparcie tego twierdzenia. W odniesieniu do analizy szkody w poszczególnych segmentach Komisja stwierdziła w motywie 37 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że postać lizyny nie ma znaczenia, ponieważ wszystkie trzy postacie (chlorowodorek, ciecz i siarczan) są zamienne, ponieważ są tym samym składnikiem odżywczym o tej samej funkcji. Komisja stwierdziła również w motywie 27 powyżej, że zamierzone zastosowanie lizyny oraz postać lizyny i zawartość lizyny w produkcie nie zmieniają jego podstawowej definicji, właściwości ani sposobu postrzegania go przez różne strony. W związku z tym nie było konieczności przeprowadzania analizy szkody w podziale na segmenty. Komisja odrzuciła ten argument.

- (89) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CCCMC stwierdziła, że Komisja nadała nadmierną poufność danym dotyczącym przywozu siarczanu lizyny oraz źródłu tych danych. Po pierwsze, zdaniem CCCMC Komisja nie ujawniła oddzielnych danych dotyczących przywozu siarczanu lizyny z Chin, a jedynie skonsolidowane dane dotyczące przywozu już przeliczonego na chlorowodorek lizyny.
- (90) Komisja wyjaśniła w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych (motyw 37), że wszystkie postacie lizyny są zamiennie, ponieważ jest to ten sam składnik odżywczy, oraz że mają podobne podstawowe właściwości fizyczne, techniczne i chemiczne. Komisja opublikowała skonsolidowane dane dotyczące przywozu w przeliczeniu na chlorowodorek lizyny, ale w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych wyjaśniła również, że z Chin przywożony jest wyłącznie chlorowodorek lizyny i siarczan lizyny. Dane dotyczące przywozu chlorowodoru lizyny pochodzą od Eurostatu. Możliwe jest zatem obliczenie wielkości przywozu siarczanu lizyny po przeliczeniu na chlorowodorek, przy zastosowaniu współczynnika przeliczeniowego wynoszącego 0,705 tony siarczanu lizyny na ekwiwalent chlorowodoru, opisanego w motywie 234 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Argument ten zostaje odrzucony.
- (91) Po drugie, zdaniem CCCMC Komisja nie wykazała, że ujawnienie źródła danych dotyczących przywozu siarczanu lizyny oraz samych danych dotyczących przywozu stanowiłoby rzekomo „znaczną przewagę konkurencyjną dla konkurenta” lub miałoby „znaczący niekorzystny wpływ na osobę dostarczającą informacje lub na osobę, od której ta osoba uzyskała informacje”, twierdząc, że chińscy eksporterzy powinni mieć dostęp do tych informacji, ponieważ dotyczą one ich przywozu.
- (92) Komisja wyjaśniła w motywie 238 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że źródło danych dotyczących chińskiego przywozu nie mogło zostać ujawnione na wniosek podmiotu, który je dostarczył. Ponadto w motywie 99 poniżej Komisja wyjaśniła, dlaczego uznała za wystarczające ujawnienie danych dotyczących przywozu siarczanu lizyny z Chin bez ujawniania źródła tych danych. Komisja podtrzymała stanowisko, że dane dotyczące przywozu siarczanu lizyny (motyw 82 powyżej) zostały ujawnione oraz że ujawnienie źródła tych danych byłoby sprzeczne z warunkami dostawy danych źródłowych.
- (93) Po trzecie, po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CCCMC powtórzyła, że Komisja nie przeprowadziła segmentowej analizy szkody z rozróżnieniem między chlorowodorkiem lizyny, ciekłą lizyną i siarczanem lizyny, twierdząc, że postacie lizyny nie są zamiennie oraz że Komisja dysponowała danymi niezbędnymi do przeprowadzenia takiej analizy.
- (94) Komisja podtrzymała stanowisko przedstawione w motywie 88 powyżej i doprecyzowała, że zdecydowana większość lizyny jest wykorzystywana w paszach dla zwierząt, a zamienność postaci lizyny została potwierdzona przez użytkowników lizyny. Z artykułu naukowego przytoczonego przez CCCMC w motywie 20 powyżej wynika, że postacie lizyny stanowią dla siebie bezpośrednią konkurencję. Komisja podtrzymała swoje stanowisko, że rozporządzenie w sprawie cel tymczasowych zawiera wszystkie istotne dowody i niepoufne streszczenia danych przekazanych w trybie poufnym, aby zainteresowane strony mogły skorzystać z prawa do obrony.
- (95) CCCMC twierdziła ponadto, że Komisja nie odniosła się do uwag dotyczących oceny wpływu przywozu z Chin na sytuację przemysłu Unii w odniesieniu do spadku konsumpcji w Unii oraz tendencji w wielkości produkcji przemysłu Unii w połączeniu z przywozem z Chin do Unii. W szczególności zdaniem CCCMC przemysł Unii odnotował największy spadek produkcji w latach 2021–2022, tj. w okresie, w którym przywóz lizyny z Chin również spadł, a zatem przywóz ten nie był czynnikiem wyjaśniającym tendencję spadkową.
- (96) Komisja utrzymała, że uwagi przedstawione przez CCCMC zostały wystarczająco szczegółowo omówione w motywach 79, 83 i 88 powyżej oraz w motywach 103, 105, 106 i 107 poniżej. Podsumowując, wbrew twierdzeniom CCCMC, z tabeli 2 jasno wynika, że w okresie objętym dochodzeniem konsumpcja w Unii spadła o 14 punktów procentowych, podczas gdy produkcja w Unii spadła o 83 punkty procentowe (tabela 5). W tym samym okresie przywóz z Chin utrzymał dominujący udział w rynku unijnym (tabela 3) i mimo że wielkość przywozu spadła o 3 punkty procentowe w 2022 r., spadek ten był niższy niż spadek konsumpcji w Unii (-5 punktów procentowych). Ponadto Komisja odniosła się do uwagi dotyczącej efektu spirali w okresie objętym dochodzeniem w motywie 284 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Argument ten został odrzucony.

4.3.1. *Ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe*

- (97) CCCMC stwierdziła, że zgodnie z danymi Eurostatu dla kodów CN 2922 41 00, 2309 90 96 (kod zbiorczy) i 2309 90 31 (kod zbiorczy) spadek chińskich cen importowych w latach 2022–2023 jest znacznie wyższy w porównaniu z cenami podanymi przez Komisję w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych (dane Eurostatu dla kodu CN 2922 41 00 i dane Eurolysine dotyczące siarczanu lizyny) oraz że nadanie poufności danym dotyczącym przywozu poważnie narusza prawa CCCMC do obrony.
- (98) W odniesieniu do statystyk przywozowych Komisja wyjaśniła, że chociaż Eurostat jest publicznie dostępną bazą danych zawierającą statystyki przywozowe dla ośmiocyfrowych kodów CN, w odniesieniu do siarczanu lizyny Komisja nie mogła wykorzystać statystyk przywozowych dotyczących obecnych kodów TARIC 2309 90 31 51, 2309 90 31 59, 2309 90 96 51, 2309 90 96 59, ponieważ kody TARIC były „kodami zbiorczymi” obejmującymi produkty inne niż produkt objęty postępowaniem w latach 2020–2022. Ponadto w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych Komisja wyjaśniła w motywach 237 i 238, że dane dotyczące przywozu chlorowodoru lizyny (Chiny) zostały zaczerpnięte z danych Eurostatu, a dane dotyczące przywozu siarczanu lizyny zostały zweryfikowane na podstawie specjalistycznych badań rynku w celu uzyskania dokładniejszego obrazu przywozu siarczanu lizyny. W szczególności Komisja uzyskała od Eurostatu i organu nadzorującego statystyki przywozowe dotyczące siarczanu lizyny (kody zbiorcze) za okres badany i stwierdziła, że wielkość przywozu wynosiła od 662 896 ton w 2020 r. do 537 126 ton w 2023 r., tj. była znacznie wyższa od bezcłowego kontyngentu taryfowego. Biorąc pod uwagę, że bezcłowy kontyngent na siarczan lizyny był wyczerpywany każdego roku w okresie badanym w miesiącach jesiennych, Komisja uznała statystyki Eurostatu za niedokładne. Komisja przeanalizowała dane dotyczące wywozu siarczanu lizyny z Chin pochodzące ze specjalistycznych danych rynkowych i stwierdziła, że dane te przedstawiają dokładniejszy obraz przywozu siarczanu lizyny do Unii.
- (99) Ponadto Komisja zauważyła, że w sprawie T-326/21 ⁽¹⁶⁾ Sąd w pkt 52 i 53 stwierdził, że „wydaje się, że niektóre zarzuty zawarte w skardze mają na celu skrytykowanie Komisji za to, że nie poinformowała skarżących o pochodzeniu wykorzystanych danych. Wnioskodawcy nie wyjaśniają jednak, dlaczego ujawnienie źródła danych było konieczne do obrony ich interesów, skoro same dane zostały im przekazane, a Komisja odpowiedziała na ich zastrzeżenia. W świetle powyższego nie ma żadnych przesłanek pozwalających stwierdzić, że Komisja nie przekazała wnioskodawcom informacji niezbędnych im do skutecznego przedstawienia ich stanowiska w sprawie prawdziwości i istotności zarzucanych okoliczności oraz dowodów, na których Komisja się oparła”. Biorąc pod uwagę to orzecznictwo, Komisja uznała zatem za wystarczające ujawnienie danych dotyczących przywozu siarczanu lizyny z Chin bez ujawniania źródła tych danych. W związku z tym argument CCCMC został odrzucony.
- (100) Ponadto Komisja przypomniała, że kody CN 2309 90 96 i 2309 90 31, użyte przez CCCMC w celu wykazania średniego spadku ceny siarczanu lizyny w latach 2022–2023, były „kodami zbiorczymi” obejmującymi inne produkty przywożone do 2023 r. W związku z tym wszelkie wykazanie przez CCCMC zmian cen w ramach tych kodów CN jest bezpodstawne i nieprawidłowe, ponieważ zastosowane ceny były średnią cen lizyny i innych produktów. Komisja wyjaśniła ponadto wielkość przywozu lizyny z Chin w sekcjach 4.3.1 i 5.1 rozporządzenia w sprawie cel ostatecznych.
- (101) Komisja uznała zatem, że skarga i rozporządzenie w sprawie cel tymczasowych zawierają wszystkie istotne dowody i niepoufne streszczenia danych przekazanych w trybie poufnym, aby zainteresowane strony mogły skorzystać z prawa do obrony w trakcie postępowania. Przypomina się, że w art. 19 rozporządzenia podstawowego i w art. 6 ust. 5 Porozumienia o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu przewidziano ochronę informacji poufnych w sytuacji, w której ujawnienie informacji stworzyłoby znaczącą przewagę konkurencyjną konkurenta lub miałoby znacząco negatywne skutki dla osoby przekazującej informację lub osoby, od której osoba przekazująca informacje otrzymała te informacje. Informacje przekazane jako poufne uznaje się za należące do tych kategorii. W każdym razie skarżący przedstawił streszczenie treści części skargi objętych klauzulą poufności. Komisja wyjaśniła również w motywie 17 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że ponieważ przemysł Unii składa się z jednego producenta, zrozumiałe jest, że w skardze podano czynniki szkody w postaci przedziałów i w formie zindeksowanej. W związku z tym Komisja odrzuciła twierdzenie, że w trakcie dochodzenia naruszono prawo do obrony przysługujące przedsiębiorstwom reprezentowanym przez CCCMC.

⁽¹⁶⁾ Wyrok z dnia 21 czerwca 2023 r., Guangdong Haomei New Materials Co. Ltd i Guangdong King Metal Light Alloy Technology Co. Ltd/Komisja Europejska, T-326/21, ECLI:EU:T:2023:347.

- (102) CCCMC argumentowała ponadto, że Komisja nie przedstawiła danych wskazujących na tendencję podcięcia cenowego, tj. praktykę cenową utrzymującą się w całym okresie badanym. Co więcej, zdaniem CCCMC Komisja nie przedstawiła dowodów na to, w jaki sposób przywóz z Chin i z Unii oddziaływał na siebie w okresie badanym, utrzymując, że ustalenie Komisji dotyczące istnienia podcięcia cenowego jest niezgodne z obowiązkiem przeprowadzenia obiektywnej analizy. W związku z tym twierdzeniem skarżący stwierdził, że przemysł Unii wykazał w skardze, iż podcięcie cenowe nie miało charakteru statycznego, ponieważ rozpoczęło się na długo przed okresem objętym dochodzeniem i stale się nasilało.
- (103) Komisja zauważyła, że obiektywna analiza podcięcia cenowego powinna opierać się na porównaniu cen rodzajów produktu podobnego. W związku z tym Komisja konsekwentnie przeprowadza tę analizę na podstawie szczegółowych danych dotyczących sprzedaży objętych próbą producentów eksportujących i przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem, ponieważ dane te umożliwiają porównanie poszczególnych rodzajów produktów. Wobec braku tak szczegółowych danych niemożliwe jest przeprowadzenie takiej analizy w odniesieniu do poprzednich lat. Argument ten został odrzucony.
- (104) Co więcej, zdaniem CCCMC z danych Eurostatu wynika, że ceny chińskiego przywozu są znacznie wyższe niż ceny podane przez Komisję w tabeli 4 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych oraz że Komisja nie przedstawiła wystarczających dowodów na podcięcie cenowe, zaniżanie cen i tłumienie cen ze strony chińskiego przywozu względem przemysłu Unii. CCCMC podkreśliła, że wielkość przywozu z Chin i udział w rynku spadły w 2021 r., a chińskie ceny znacznie wzrosły, podczas gdy przemysł Unii ponosił znaczne straty. CCCMC twierdziła, że gdyby przywóz z Chin powodował tłumienie cen sprzedaży przemysłu Unii, rentowność przemysłu Unii powinna była poprawić się w 2021 r.
- (105) Jeśli chodzi o chińskie ceny importowe, jak już wyjaśniono w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych, średnią cenę chińskiego przywozu chlorowodoru lizyny uzyskano z danych Eurostatu w odniesieniu do kodu CN 2922 41 00. Średnia cena chińskiego przywozu siarczanu lizyny pochodzi ze specjalistycznych danych rynkowych dostarczonych przez skarżącego. Dane opublikowane w tabeli 4 odzwierciedlają średnią ważoną cen importowych chlorowodoru lizyny i siarczanu lizyny, obliczoną na podstawie wielkości przywozu każdej z tych postaci w danym roku.
- (106) Komisja ponownie zwraca uwagę, że błędne jest uwzględnianie średnich cen importowych w ramach kodów CN 2309 90 31 i 2309 90 96, ponieważ w latach 2020–2022 kody te obejmowały szereg innych produktów. W odniesieniu do okresu objętego dochodzeniem Komisja wyjaśniła w motywach 79–82 powyżej, że zaktualizowała dane dotyczące przywozu siarczanu lizyny w okresie objętym dochodzeniem w odniesieniu do kodów CN 2309 90 31 i 2309 90 96, ponieważ kody te były zarezerwowane wyłącznie dla siarczanu lizyny w 2023 r. W wyniku aktualizacji danych zmieniła się średnia cena importowa w okresie objętym dochodzeniem, w związku z czym w tabeli 4 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych wprowadza się następujące zmiany:

„Tabela 4

Ceny importowe (w EUR/tonę)

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Chiny	876	1 342	1 679	1 159
Indeks	100	153	192	132

Źródło: Eurostat (chlorowodorek lizyny, ciekła lizyna, siarczan lizyny 2023), dostawca specjalistycznych danych rynkowych (siarczan lizyny 2020–2022).”

- (107) W odniesieniu do twierdzenia kwestionującego zaniżanie i tłumienie cen spowodowane przez przywóz z Chin względem przemysłu Unii Komisja zauważyła, że ceny dumpingowego przywozu z Chin były znacznie niższe niż ceny sprzedaży przemysłu Unii (i ceny importowe lizyny z Brazylii, Indonezji i Korei Południowej) w okresie badanym. Jest oczywiste, że tak niskie ceny w połączeniu z bardzo wysokim udziałem w rynku, wynoszącym [70–79 %] w okresie objętym dochodzeniem, spowodowały obniżenie cen przemysłu Unii, o czym świadczą dane dotyczące jego rentowności.

- (108) CCCMC zwróciła się do Komisji o przedstawienie szczegółowej wersji obliczeń marginesu szkody nieopatrzonej klauzulą poufności, z której wynikałoby, że szkodę stwierdzono w odniesieniu do 100 % wielkości przywozu przedsiębiorstw objętych próbą, z uwzględnieniem dostosowań dokonanych przez Komisję. Komisja odrzuciła ten wniosek i przypomniała CCCMC, że obliczenia dotyczące podcięcia cenowego zostały ujawnione producentom eksportującym objętym próbą wyłącznie dlatego, że dotyczą one poszczególnych przedsiębiorstw i zawierają dane wrażliwe dotyczące cen, a zatem mają charakter poufny. Wszyscy dostawcy danych mieli możliwość szczegółowego zweryfikowania odpowiednich obliczeń dokonanych przez Komisję i zgłoszenia uwag na ich temat.
- (109) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CCCMC twierdziła, że Komisja nie przedstawiła faktycznych podstaw do stwierdzenia istnienia podcięcia cenowego „w odniesieniu do 100 % wielkości przywozu przedsiębiorstw objętych próbą”, biorąc pod uwagę, że istnieją różnice między postaciami lizyny.
- (110) Komisja poinformowała, że szczegóły dotyczące obliczenia podcięcia cenowego są poufne i zostały przekazane objętym próbą chińskim producentom eksportującym, których dotyczy postępowanie. Komisja podtrzymała stanowisko, że zastosowane podejście jest zgodne z rozporządzeniem podstawowym.
- (111) CCCMC twierdziła ponadto, że Komisja nie przedstawiła faktycznych podstaw do stwierdzenia, że chiński przywóz po rzekomo niskich cenach spowodował spadek cen w przemyśle Unii, a rozporządzenie w sprawie cel tymczasowych nie zawiera nawet wzmianki o zaniżaniu cen.
- (112) Komisja wyjaśniła, że w motywach 250 i 289 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych opisano zjawisko tłumienia cen spowodowane przez przywóz z Chin. Komisja wyjaśniła, że przywóz z Chin znacznie podcinał ceny przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem, a ceny chińskie były niższe od cen przemysłu Unii w całym okresie badanym, co spowodowało dalszy spadek cen sprzedaży przemysłu Unii, pogłębiając straty finansowe. Świadczy o tym wielkość przywozu z Chin, udział w rynku i średnia cena importowa. Argument ten został odrzucony.
- (113) Wobec braku innych uwag motywy 244–250 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.

4.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.4.1. Uwagi ogólne

- (114) Wobec braku jakichkolwiek uwag motywy 251–254 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.

4.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.4.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (115) Wobec braku innych uwag motywy 255–258 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.

4.4.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (116) W wyniku zmiany danych dotyczących przywozu lizyny z Chin w okresie objętym dochodzeniem, jak wyjaśniono w motywie 79 i wykazano w zmienionej tabeli 3, zmieniono tabelę 6 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Ostateczna tabela 6 przedstawia się następująco:

„Tabela 6

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość sprzedaży na rynku unijnym (tony)	[52 000–57 000]	[68 000–75 000]	[31 000–34 000]	[7 500 – 9 000]

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
<i>Indeks</i>	100	132	63	16
Udział w rynku (%)	10,7	14	7	2
<i>Indeks</i>	100	130	65	18

Źródło: Odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielona przez Eurolysine.”

(117) Wobec braku uwag motywy 259–261 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.

4.4.2.3. Wzrost

(118) Wobec braku jakichkolwiek uwag motyw 262 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych został potwierdzony.

4.4.2.4. Zatrudnienie i wydajność

(119) Wobec braku uwag motywy 263–265 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.

4.4.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

(120) Wobec braku uwag motywy 266–267 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.

4.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.4.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

(121) Wobec braku uwag motywy 268–271 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.

4.4.3.2. Koszty pracy

(122) Wobec braku uwag motywy 272–273 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.

4.4.3.3. Zapasy

(123) Wobec braku uwag motywy 274–275 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.

4.4.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

(124) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CCCMC twierdziła, że Komisja nie odniosła się do uwag dotyczących wzrostu przepływów pieniężnych przemysłu Unii i zwrotu z inwestycji.

(125) Komisja podtrzymała stanowisko, że do kwestii tendencji w przepływach pieniężnych odniesiono się w motywie 278, a do zwrotu z inwestycji – w motywie 280 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Mimo że przepływy pieniężne poprawiły się w okresie objętym dochodzeniem dzięki sprzedaży z zapasów, w całym okresie badanym pozostawały ujemne. Pozornie poprawiającą się tendencję w zakresie zwrotu z inwestycji w okresie objętym dochodzeniem przypisano mniejszej niż w poprzednich latach utracie rentowności spowodowanej niską produkcją w okresie objętym dochodzeniem. Wpływ przywozu z Chin na spadek wielkości produkcji opisano w sekcjach 4.3 i 4.4 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Twierdzenia te zostały odrzucone.

(126) Wobec braku uwag motywy 276–281 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.

4.5. Wnioski dotyczące szkody

- (127) Wszystkie argumenty stron przedstawione w następstwie rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały odrzucone. Na podstawie ustaleń ujawnionych w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych Komisja stwierdziła zatem, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, w związku z czym motywy 282–286 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

5.1. Skutki przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (128) CCCMC, CESFAC i grupa Vall Companys twierdziły, że w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych nie uwzględniono w odpowiedni sposób związku przyczynowego między przywozem z Chin a sprzedażą przemysłu Unii oraz tego, czy przywóz lizyny z Chin rzeczywiście spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii. W związku z tym oparły się one częściowo na własnych (alternatywnych) danych dotyczących przywozu CESFAC, które Komisja odrzuciła, jak należy wyjaśniono w sekcji 4.3 powyżej.
- (129) CCCMC, CESFAC i grupa Vall Companys argumentowały, że zmiany wielkości sprzedaży przemysłu Unii nie mają związku ze zmianami chińskiego przywozu, w szczególności ze względu na fakt, że chiński przywóz zmniejszył się w latach 2021–2022, a przemysł Unii nie skorzystał na tym spadku, ponieważ jego sprzedaż również spadła w 2022 r. Jak jednak wykazano w tabelach 2 i 3 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, w latach 2021–2022 konsumpcja znacznie spadła, znacznie bardziej niż wielkość przywozu z Chin, w związku z czym przemysł Unii nie miał możliwości odzyskania części wielkości utraconej na rynkach chińskich, nawet gdyby było to możliwe pod względem kosztów i cen. Argument ten został zatem odrzucony.
- (130) CCCMC twierdziła również, że Komisja nie wykazała podcięcia cenowego oraz że przywóz z Chin spowodował zaniżanie i tłumienie cen przemysłu Unii. W tym względzie Komisja zauważyła, że ceny przywozu po cenach dumpingowych z Chin były znacznie niższe od cen sprzedaży przemysłu Unii oraz cen importowych lizyny z Brazylii, Indonezji i Korei Południowej (tabela 12 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych). Jest zatem oczywiste, że cena chińskiej lizyny, która miała pozycję dominującą na rynku unijnym w całym okresie badanym, powodowała tłumienie i zaniżanie cen przemysłu Unii, a także przywozu z innych źródeł niż Chiny. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (131) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CCCMC twierdziła, że nie spełniono kryterium pozytywnego przypisania wpływu chińskiego przywozu na podstawie jego wielkości, wpływu na ceny i oddziaływania na przemysł Unii oraz że chiński przywóz nie wyrządził szkody przemysłowi Unii. Według CCCMC Komisja nie zbadała wystarczająco szczegółowo, w jaki sposób wielkość i ceny przywozu objętego postępowaniem wpływały na ceny krajowych produktów podobnych w okresie badanym, powodując podcięcie cenowe i ograniczenie cen oraz szkodę dla przemysłu Unii.
- (132) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem i uznała, że przedstawiła wyczerpującą analizę w tym zakresie w sekcji 4 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych oraz w dokumencie dotyczącym ujawnienia ostatecznych ustaleń (co znalazło odzwierciedlenie w sekcji 4 niniejszego rozporządzenia). Argument ten został odrzucony.
- (133) Wobec braku innych uwag motywy 288–291 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.

5.2. Wpływ pozostałych czynników

5.2.1. Przywóz z państw trzecich

- (134) CESFAC i grupa Vall Companys twierdziły, że przywóz z państw trzecich miał znaczący wpływ na szkodę zgłoszoną przez skarżącego w okresie badanym, w szczególności w 2022 r., oraz że Komisja nie oceniła wpływu przywozu z innych państw trzecich na szkodę w okresie badanym.

(135) Komisja przypominała, że w motywach 292–298 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych przeanalizowała rolę, jaką przywóz z innych państw trzecich mógł odegrać w szkodzie wyrządzonej przemysłowi Unii. W analizie tej Komisja stwierdziła, że (i) udział w rynku państw trzecich innych niż Chiny zmniejszył się między 2020 r. a okresem objętym dochodzeniem o 4 % i wyniósł [20–25 %] w okresie objętym dochodzeniem; oraz (ii) że ceny przywozu po cenach dumpingowych z Chin były znacznie niższe niż ceny sprzedaży przemysłu Unii oraz ceny importowe lizyny z Brazylii, Indonezji i Korei Południowej, trzech z czterech pozostałych źródeł przywozu; natomiast ceny przywozu z USA były na podobnym poziomie, ale wielkość przywozu z USA zmniejszyła się o połowę od 2020 r. do okresu objętego dochodzeniem. CESFAC i grupa Vall Companys nie zakwestionowały tych ustaleń, w związku z czym wniosek został odrzucony. Zmiana danych dotyczących przywozu lizyny z Chin w okresie objętym dochodzeniem, jak wyjaśniono w motywie 79 i przedstawiono w zmienionej tabeli 3, miała wpływ na udział w rynku trzecich producentów eksportujących lizynę spoza Chin w okresie objętym dochodzeniem. Komisja ujawniła przedziały w tabeli 12 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Nowe udziały w rynku pozostają w przedziałach ujawnionych w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych.

(136) Wobec braku innych uwag motywy 292–298 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.

5.2.2. Wyniki wywozu przemysłu Unii

(137) CESFAC i grupa Vall Companys twierdziły, że sprzedaż eksportowa stanowiąca 20 % całkowitej sprzedaży przemysłu Unii jest znaczącym udziałem i Komisja nie powinna jej lekceważyć w swojej analizie.

(138) Komisja podtrzymała swoje stanowisko, z powodów wyjaśnionych w motywach 300 i 301 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych (w szczególności wielkość, tendencja wielkości i ceny), że sprzedaż ta nie osłabiła związku przyczynowego.

(139) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CCCMC twierdziła, że słabe wyniki wywozu, przywóz własny, zmiana profilu działalności z lizyny na produkty specjalistyczne oraz zła sytuacja finansowa przed dochodzeniem jednak spowodowały zerwanie domniemanego związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a stwierdzoną istotną szkodą.

(140) Komisja podtrzymała stanowisko przedstawione w motywach 300 i 301 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że wywóz przemysłu Unii zmniejszał się w sposób liniowy wraz ze spadkiem produkcji w okresie badanym. Komisja wykazała już w sekcji 4.3 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych oraz w dokumencie dotyczącym ujawnienia ostatecznych ustaleń (co odzwierciedlono w sekcji 4.3 powyżej), że spadek produkcji wynikał z przywozu z Chin. W odniesieniu do twierdzenia dotyczącego przywozu własnego Komisja wyjaśniła w motywie 303 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że przywóz ten uznano za marginalny i mający na celu poprawę sytuacji finansowej przemysłu Unii. Podobnie w motywie 310 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Komisja wyjaśniła, że produkcja innych aminokwasów jest odrębna od procesu produkcji lizyny i nie ma wpływu na wykorzystanie mocy produkcyjnych zakładu produkcji lizyny. Komisja utrzymała również swoje stanowisko, że argument dotyczący złej sytuacji gospodarczej przemysłu Unii przed nałożeniem cel został wystarczająco uwzględniony w motywie 312 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Argument ten został odrzucony.

(141) Wobec braku innych uwag motywy 299–301 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.

5.2.3. Inne czynniki

(142) Wobec braku uwag motywy 302–313 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.

5.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

(143) Wszystkie argumenty stron przedstawione w następstwie rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały odrzucone. Komisja stwierdziła zatem, na podstawie ustaleń ujawnionych w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych, że przywóz towarów po cenach dumpingowych z ChRL spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii, a pozostałe czynniki, rozpatrywane indywidualnie lub łącznie, nie osłabiły ani nie zerwały związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a istotną szkodą.

6. POZIOM ŚRODKÓW

6.1. Margines szkody

- (144) CCCMC, CESFAC i grupa Vall Companys twierdziły, że w dokumentacji nieopatrzonej klauzulą poufności nie przedstawiono żadnych informacji dotyczących planów inwestycyjnych i odłożonych projektów oraz że kwoty tej nie należy uwzględniać przy obliczaniu zysku docelowego, zaznaczając, że „normalne warunki konkurencji” nie powinny być utożsamiane z „warunkami idealnej konkurencji”, a ocena zysku docelowego musi być przeprowadzona w odniesieniu do rzeczywistych (normalnych) warunków konkurencji na danym rynku.
- (145) Skarżący twierdził, że jego strategia opierała się głównie na industrializacji produkcji kwasu glikolowego oraz stworzeniu dodatkowych mocy produkcyjnych dla waliny, a oba projekty wymagały znacznych inwestycji. Ze względu na słabe wyniki gospodarcze spowodowane dumpingiem lizyny z Chin skarżący nigdy nie był w stanie zrealizować tych inwestycji.
- (146) Komisja przypomniła, że w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych oraz w nocie do akt sprawy ⁽¹⁷⁾ wyjaśniła, iż zweryfikowała informacje przekazane przez skarżącego w tym zakresie i uznała jego twierdzenie za uzasadnione. Wyjaśniła również, w jaki sposób ustaliła odpowiednie dostosowanie. Ze względu na poufność nie można było podać żadnych szczegółów dotyczących planów inwestycyjnych i odłożonych projektów skarżącego. Komisja uznała, że w normalnych warunkach konkurencji przywóz towarów po cenach dumpingowych powodujący szkodę nie spowodowałby zakłócenia rynku. Zweryfikowane twierdzenie dotyczące utraconych inwestycji miało wyraźny związek z zakłóconą sytuacją rynkową, w związku z czym Komisja potwierdziła, że dostosowanie ceny docelowej zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego jest uzasadnione.
- (147) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CCCMC twierdziła, że istotne fakty nie wskazują na to, aby dostosowania na podstawie art. 7 ust. 2 lit. c) były uzasadnione. Zdaniem CCCMC utraconych inwestycji nie można jednoznacznie powiązać z zakłóconą sytuacją rynkową.
- (148) Komisja podtrzymała stanowisko, że ze względu na poufność informacje zawarte w nocie do akt sprawy, o której mowa w motywie 146 powyżej, uznano za wystarczające do uzasadnienia, że odroczone plany inwestycyjne były związane z przywozem po cenach dumpingowych z Chin. Argument ten został zatem odrzucony.
- (149) Po drugie, CCCMC i CESFAC nie zgodziły się z obliczeniami Komisji dotyczącymi obecnych i przyszłych kosztów środowiskowych przemysłu Unii, dokonany na podstawie art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia podstawowego, również w celu dostosowania ceny docelowej. Według CCCMC normy środowiskowe stosowane przez Komisję sztucznie zawyżają cenę docelową oraz że zasady WTO nie zezwalają na stosowanie polityki antydumpingowej w celu egzekwowania norm środowiskowych ani norm pracy poza terytorium danego państwa. CCCMC nie zgodziła się również z obliczeniem przyszłych kosztów uprawnień do emisji, twierdząc, że kwota obliczona przez Komisję jest zawyżona, i stwierdziła, że skarżący systematycznie otrzymywał więcej bezpłatnych uprawnień do emisji, niż potrzebował do pokrycia swoich rzeczywistych emisji. Skarżący zakwestionował twierdzenie CCCMC, że przemysł lizyny w UE otrzymał więcej uprawnień, niż potrzebował do pokrycia swoich rzeczywistych emisji, i stwierdził, że CCCMC uwzględniła jedynie dane dotyczące jednej instalacji w rejestrze francuskim oraz że produkcja aminokwasów nie kwalifikuje się do rekompensaty pośrednich kosztów CO₂ związanych z energią elektryczną.
- (150) Komisja odrzuciła argumenty CCCMC i CESFAC. Zauważyła, że ilość otrzymanych uprawnień ETS opiera się na wielkości produkcji w poprzednich latach. W związku z tym w ciągu najbliższych kilku lat skarżący otrzyma mniej uprawnień, ponieważ w ostatnich latach jego wielkość produkcji była niższa z powodu negatywnego wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych. Zastosowane dane liczbowe są zatem realistyczne, zweryfikowane i nie są zawyżone, jak twierdzą strony. Jeśli chodzi o rzekomą niezgodność z zasadami WTO w przypadku uwzględnienia obecnych i przyszłych kosztów środowiskowych w cenie docelowej, argument ten jest bezzasadny i opiera się na błędnym założeniu, że obliczenie ceny docelowej ma skutki eksterytorialne lub miało na celu egzekwowanie norm środowiskowych lub norm pracy w państwach trzecich.

⁽¹⁷⁾ t24.011363.

- (151) CESFAC i grupa Vall Companys stwierdziły również, że metoda obliczenia kosztów ETS zastosowana przez Komisję opiera się, jak się wydaje, na całkowitej wielkości emisji zanieczyszczeń przypisanej obecnie skarżącemu, a nie na emisjach związanych wyłącznie z produkcją lizyny. Komisja wyjaśniła, że oszacowała przyszłe dodatkowe koszty wyłącznie w odniesieniu do produkcji produktu objętego postępowaniem oraz produktów wyższego szczebla powodujących emisje CO₂. Metodykę tę wyjaśniono we wspomnianej nocie do akt sprawy.
- (152) CCCMC zakwestionowała również zysk docelowy w wysokości 10,69 %, uznając go za nierealistyczny i nieuzasadniony. Komisja przypomniła, że metodyka obliczania ceny docelowej została określona w motywach 318–326 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych i jest ściśle zgodna z przepisami art. 7 ust. 2c i 2d rozporządzenia podstawowego. Komisja zastosowała rozsądną marżę zysku, określoną w rozporządzeniu podstawowym, w wysokości 6 %. Następnie Komisja obliczyła 4,69 % utraconych inwestycji, badań i rozwoju, innowacji oraz ETS na podstawie zweryfikowanych danych przemysłu Unii. CCCMC nie wyjaśniła, dlaczego uznała wynikające z tego dostosowanie za nierealistyczne i nieuzasadnione, w związku z czym argument ten zostaje odrzucony.
- (153) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CCCMC ponownie stwierdziła, że podejście Komisji polegające na ustaleniu zysku docelowego na poziomie 10,69 %, obejmującego zysk podstawowy, IRI i koszty ETS, jest nieprawidłowe. CCCMC twierdziła, że przemysł Unii przynosił straty w całym okresie badanym i że zastosowanie marży zysku w wysokości 6 % było nieuzasadnione pod względem faktycznym i prawnym. Według CCCMC w związku z brakiem zysku przemysłu Unii zysk docelowy należało ustalić na poziomie 6 %.
- (154) W motywie 320 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych Komisja wyjaśniła, że ponieważ przemysł Unii odnotował straty w całym okresie badanym i nie można było wykorzystać danych dotyczących przemysłu Unii, Komisja ustaliła rozsądną marżę zysku na poziomie 6 % jako zysk podstawowy. Ponadto poziom inwestycji, badań i rozwoju oraz innowacji wynoszący 4,69 % w normalnych warunkach konkurencji został obliczony na podstawie zweryfikowanych planów inwestycyjnych przemysłu Unii, jak wyjaśniono w motywie 146 powyżej, i dodany do zysku podstawowego w celu uzyskania zysku docelowego.
- (155) Komisja uznała, że CCCMC ma rację, twierdząc, że w związku z brakiem zysku przemysłu Unii spowodowanym znacznym przywozem z Chin w całym okresie badanym zysk podstawowy powinien rzeczywiście zostać ustalony na poziomie 6 % zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego⁽¹⁸⁾. Komisja zauważyła jednak, że ten zysk podstawowy został ustalony jako poziom minimalny, a nie maksymalny zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego. Ponadto ten zysk podstawowy należy skorygować, jeżeli przemysł Unii zasadnie twierdzi, że zysk docelowy powinien obejmować kwotę utraconych wydatków na badania i rozwój oraz innowacje. 4,69 % stanowi jedynie kwotę, którą należy dodać do zysku podstawowego. Interpretacja CCCMC prowadzi do nielogicznego wniosku, że przemysł znajdujący się w sytuacji przemysłu lizyny byłby uprawniony do zysku w wysokości 6 % niezależnie od tego, czy skutecznie wykazałby, że poniósł takie utracone inwestycje.
- (156) Komisja stwierdziła zatem, że ustalony całkowity zysk docelowy w wysokości 10,69 % – obejmujący zysk podstawowy oraz inwestycje w badania i rozwój w normalnych warunkach konkurencji – jest zgodny z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego.
- (157) W każdym razie, nawet gdyby argument ten został przyjęty, a ogólny zysk docelowy ustalono na poziomie 6 %, wynikające z tego marginesy szkody byłyby nadal znacznie wyższe niż marginesy dumpingu, które określają poziom cel, dla wszystkich stron. Komisja uznała zatem ten argument za bezprzedmiotowy, ponieważ nie miałby on wpływu na poziom cła dla żadnego z producentów eksportujących.
- (158) Wobec braku uwag motyw 328 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych został potwierdzony. Ostateczny poziom usuwający szkodę dla współpracujących producentów eksportujących i dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw jest zatem następujący:

⁽¹⁸⁾ Zob. podobna interpretacja w TiO₂, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/1923 z dnia 10 lipca 2024 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz ditlenku tytanu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2024/1923, 11.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1923/oj).

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines szkody (%)
Grupa Meihua: — Jilin Meihua Amino Acid Co., Ltd — Xinjiang Meihua Amino Acid Co., Ltd	158,9
Heilongjiang Eppen Biotech Co., Ltd	155,9
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	157,5
cały pozostały przywóz z ChRL	158,9

6.2. Wnioski dotyczące poziomu środków

(159) W wyniku powyższej oceny wysokości ostatecznego cła antydumpingowego powinny zostać ustalone zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w sposób przedstawiony poniżej: Kwotę cła ostatecznego określono w motywie 204 poniżej.

7. INTERES UNII

7.1. Interes przemysłu Unii

(160) CESFAC i grupa Vall Companys twierdziły, że przedsiębiorstwo Eurolysine i jego poprzednicy wielokrotnie obiecywali zwiększenie produkcji lizyny, ale nie dotrzymali tej obietnicy, mimo że otrzymali długotrwałą ochronę i znaczne wsparcie finansowe od państwa francuskiego.

(161) Komisja powtórzyła, że ze względu na przytłaczającą obecność przywozu po cenach dumpingowych z Chin na rynek unijny po cenach niższych od kosztów produkcji przemysłu Unii, przemysł Unii został ostatecznie zmuszony do dostosowania wielkości produkcji do bardzo niskiego poziomu.

(162) Skarżący argumentował, że od czasu wszczęcia dochodzenia popyt na lizynę produkowaną w Europie wzrósł, co z kolei spowodowało wzrost produkcji przedsiębiorstwa Eurolysine, oraz twierdził, że przemysł Unii planuje znaczne zwiększenie produkcji lizyny i zwiększenie unijnej produkcji aminokwasów (takich jak lizyna, tryptofan, walina, izoleucyna, arginina) w ramach planu inwestycyjnego o wartości 130 mln EUR, który ma zostać zrealizowany do 2030 r. w celu zwiększenia zdolności produkcyjnych przedsiębiorstwa Eurolysine, poprawy jego efektywności energetycznej i modernizacji istniejących zakładów. Skarżący podkreślił, że nieprzyjęcie środków antydumpingowych spowoduje likwidację zakładów przedsiębiorstwa Eurolysine.

(163) Wobec braku innych uwag dotyczących interesów przemysłu Unii motywy 331–335 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.

7.2. Interes importerów niepowiązanych i przedsiębiorstw handlowych

7.2.1. Bezpieczeństwo dostaw

(164) Europejska Federacja Producentów Pasz (FEFAC) twierdziła, że środki antydumpingowe mogą zakłócić przywóz lizyny, ponieważ produkcja unijna i produkcja w innych państwach trzecich nie są w stanie zastąpić przywozu z Chin i zaspokoić popytu w Unii. Według Duńskiego Stowarzyszenia Producentów Zboża i Pasz (DAKOFO) proponowane cła – poprzez ograniczenie przywozu z Chin – mogą spowodować powstanie rynku zmonopolizowanego, co z kolei ograniczy możliwości dostaw dla producentów pasz w UE i spowoduje nasilenie zmienności cen.

(165) Przedsiębiorstwo Barentz twierdziło ponadto, że łączne moce produkcyjne przemysłu Unii i państw trzecich (z wyłączeniem Chin) są niewystarczające do zaspokojenia konsumpcji lizyny w Unii, która w okresie objętym dochodzeniem wynosiła około 435 000 ton. Zdaniem Barentz przemysł Unii i inne państwa trzecie mogą zaspokoić około 41 % całkowitego zapotrzebowania UE na lizynę, podczas gdy sam przemysł UE mógłby zaspokoić jedynie 18 % zapotrzebowania UE, co spowodowałoby niedobór wynoszący 59 % w stosunku do zapotrzebowania użytkowników. Przedsiębiorstwo Barentz stwierdziło, że unijni użytkownicy i importerzy lizyny będą zmuszeni nadal pozyskiwać większość lizyny z Chin i płacić cło antydumpingowe, co spowoduje wzrost kosztów lizyny dla producentów pasz dla zwierząt i rolników.

- (166) Skarżący utrzymywał, że stanowisko FEFAC opiera się na szeregu błędnych założeń, a mianowicie że produkcja lizyny w przemyśle Unii pozostanie na niezmiennym poziomie i nie wzrośnie w przypadku nałożenia środków, że chińscy dostawcy wycofają się z rynku europejskiego w przypadku nałożenia środków oraz że dostawcy z państw trzecich innych niż Chiny nie spełniają wymogów regulacyjnych dotyczących sprzedaży lizyny użytkownikom pasz w UE. Skarżący zauważył ponadto, że w Chinach istnieją ogromne nadwyżki mocy produkcyjnych, które w świetle najnowszych środków handlowych wprowadzonych przez Brazylię i Stany Zjednoczone zostaną skierowane na rynek unijny.
- (167) Jeśli chodzi o niewykorzystane moce produkcyjne lizyny w Brazylii, Indonezji, Republice Korei i Stanach Zjednoczonych, skarżący stwierdził, że ci producenci eksportujący dostarczali w przeszłości większe ilości lizyny klientom z Unii przed znacznym wzrostem dostaw lizyny z Chin, tj. przed okresem badanym. Według skarżącego wolne moce produkcyjne w państwach trzecich innych niż Chiny wyniosą w 2023 r. 500 000–600 000 ton. Skarżący uznał, że środki antydumpingowe zwiększą atrakcyjność rynku unijnego dla producentów lizyny w Unii i w państwach trzecich dzięki uczciwej konkurencji.
- (168) W odniesieniu do produkcji i dodatkowych wolnych mocy produkcyjnych w państwach trzecich innych niż Chiny Komisja zauważyła, że w okresie badanym w Chinach miała miejsce ogromna nadprodukcja lizyny (ok. 2 500 000 ton produkcji, podczas gdy konsumpcja krajowa wyniosła jedynie 300 000 ton). Ogólnie rzecz biorąc, na podstawie analizy danych dotyczących zdolności produkcyjnych i produkcji w Brazylii, Indonezji, Korei Południowej i Stanach Zjednoczonych, przedstawionych w Feedinfo, Komisja zauważyła, że w państwach trzecich innych niż Chiny istnieją dodatkowe niewykorzystane zdolności produkcyjne wynoszące łącznie 500 000 ton⁽¹⁹⁾ w 2023 r. Te dodatkowe wolne moce produkcyjne, które są wyższe niż całkowita wielkość rynku UE, stanowią uzupełnienie 100 000 ton lizyny, które zostały już przywiezione z państw trzecich innych niż Chiny w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie Komisja założyła, że ponieważ nałożenie ostatecznych środków antydumpingowych przywróci konkurencyjną sytuację rynkową w Unii wraz z wyższymi cenami, środki te będą stanowić zachętę dla producentów z państw trzecich do zwiększenia sprzedaży w UE. W ostatnich latach państwa trzecie inne niż Chiny mogły eksportować do Unii jedynie ciekłą lizynę, ponieważ ten segment rynku nie był celem chińskiego przywozu, który koncentrował się na największej grupie produktów, tj. chlorowodoru lizyny i siarczanie lizyny. Sytuacja ta zmieniła się wraz z wprowadzeniem środków. Powyższa analiza potwierdziła zatem, że bezpieczeństwo dostaw nie jest zagrożone; przemysł UE znacznie zwiększył produkcję i wielkość sprzedaży, przywóz z Chin nie zostanie wstrzymany, a na rynku pojawi się większa podaż przywozu spoza Chin, która w razie potrzeby będzie mogła zaspokoić całe zapotrzebowanie na lizynę z przywozu. Jak wyjaśniono w motywie 162, przemysł Unii wznowił produkcję lizyny. Skarżący przedstawił dane dotyczące produkcji wskazujące na znaczny wzrost produkcji od lipca 2024 r. i zamiar osiągnięcia pełnej zdolności produkcyjnej w 2026 r.⁽²⁰⁾
- (169) Komisja uznała ponadto, że ostateczne cła antydumpingowe, ustalone na poziomie dumpingu, nie są cłami o charakterze zaporowym. Wynika to z następujących powodów: po pierwsze, marginesy zaniżania cen znacznie przekraczały poziom ceł (zob. tabela w motywie 204); po drugie, biorąc pod uwagę ceny obserwowane w okresie badanym, cena przywozu z Chin (tabela 4 w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych) po nałożeniu ostatecznych ceł antydumpingowych byłaby zbliżona do cen przywozu z państw trzecich innych niż Chiny (tabela 12); po trzecie, wpływ cła na użytkowników jest niewielki, jak wyjaśniono w sekcji 7.3.2 poniżej. W związku z tym założono, że przywóz z Chin do Unii będzie kontynuowany, choć w mniejszych ilościach, ponieważ pozostaje on konkurencyjny nawet przy obowiązujących środkach antydumpingowych. Założono również, że środki zagwarantują utrzymanie i wzrost dostaw od producenta unijnego oraz przywrócą równe warunki działania bez blokowania przywozu z Chin. Komisja uznała zatem, że po przywróceniu równych warunków działania producenci lizyny z państw trzecich innych niż Chiny będą w stanie dostosować się do warunków rynkowych i w razie potrzeby zwiększyć wielkość przywozu lizyny do Unii. Argument ten odrzucono.
- (170) Wobec braku innych uwag dotyczących interesu importerów uwagi dotyczące interesu importerów zostały odrzucone. W związku z tym motywy 336–340 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostały potwierdzone.

⁽¹⁹⁾ Feedinfo – feedinfo – aktualności, ceny i informacje naukowe w dziedzinie żywienia zwierząt i przemysłu spożywczego.

⁽²⁰⁾ t25.004370.

7.3. Interes użytkowników i konsumentów

7.3.1. Wyższe koszty dla producentów pasz i rolników

- (171) Duńskie Stowarzyszenie Producentów Ziarna i Pasz (DAKOFO) twierdziło, że proponowane cła antydumpingowe spowodują dodatkowe roczne koszty w wysokości około 230 mln DKK (30,8 mln EUR) dla duńskich producentów pasz, a koszty te zostaną ostatecznie przeniesione na hodowców zwierząt gospodarskich, zmniejszając ich globalną konkurencyjność i zwiększając koszty produkcji żywności w Danii i w Unii.
- (172) DAKOFO wezwało Komisję do rozważenia alternatywnych środków, które rozwiążą problemy bez szkody dla konkurencyjności producentów pasz i hodowców zwierząt w UE, takich jak ułatwienie inwestycji w dodatkowe moce produkcyjne w zakresie lizyny w Europie, zmniejszenie zależności od przywozu poprzez środki rynkowe, a nie protekcyjnistyczne, oraz usprawnienie procesów zatwierdzania alternatywnych składników pasz i zapewnienie europejskim producentom pasz dostępu do surowców po konkurencyjnych cenach światowych.
- (173) Według Barentz i CESFAC przyjęcie środków antydumpingowych będzie miało negatywny wpływ na interes Unii, ponieważ negatywny wpływ na cały łańcuch wartości lizyny w Unii przeważałby nad interesem skarżącego, a nałożenie środków antydumpingowych spowodowałoby znaczny wzrost kosztów pasz dla zwierząt i osłabiło konkurencję na rynku unijnym. CESFAC stwierdziła ponadto, że branża dalszych użytkowników generuje niewielkie marże zysku, a pasza dla zwierząt stanowi około 65 % kosztów produkcji wieprzowiny i drobiu.
- (174) Przedsiębiorstwo Barentz stwierdziło, że rolnicy będą musieli ponieść wyższe koszty, które będą musieli przenieść na swoich klientów ze względu na bardzo niskie marże zysku. Przedsiębiorstwo Barentz obawiało się, że po wprowadzeniu środków rolnicy staną się mniej konkurencyjni w porównaniu z producentami zwierząt gospodarskich z państw trzecich, którzy nie ponoszą zwiększonych kosztów lizyny, a nawet mogą odnieść korzyści z niższej ceny lizyny, ponieważ chińscy eksporterzy mogą przekierować swoje dostawy lizyny do państw trzecich.
- (175) W odniesieniu do uwag DAKOFO i przedsiębiorstwa Barentz dotyczących wpływu cła na sytuację finansową rolników Komisja zauważyła, że twierdzenia te są nieuzasadnione. W każdym razie Komisja uznała, że dodatkowy koszt produkcji pasz dla zwierząt wynoszący mniej niż 1 % ponoszony przez producentów pasz (zob. motyw 179 poniżej) niekoniecznie przekłada się na dodatkowy koszt dla rolników, ponieważ zależy to od tego, w jakim stopniu producenci pasz mogą przenieść swoje koszty na rolników. Dodatkowy wzrost kosztów spowodował w każdym razie znacznie mniejszy wzrost kosztów wieprzowiny i drobiu, ponieważ pasza dla zwierząt jest ważnym, ale nie jedynym elementem kosztów hodowli. W związku z powyższym argument ten odrzucono.
- (176) Komisja odniosła się do pozostałych uwag DAKOFO, CESFAC i Barentz w sekcji 7.3.2.

7.3.2. Ocena skutków przedłożona przez FEFAC

- (177) Europejska Federacja Producentów Pasz (FEFAC) przedłożyła ocenę skutków tymczasowych ciał antydumpingowych na przywóz lizyny z Chin. Badanie to oparto na symulacjach przeprowadzonych w siedmiu regionach Unii (obejmujących 25 państw członkowskich) i przeanalizowano różne scenariusze wzrostu cen lizyny w wyniku wprowadzenia środków antydumpingowych w stosunku do poziomu odniesienia odpowiadającego średniej cenie siarczanu lizyny i chlorowodoru lizyny w okresie od stycznia 2023 r. do marca 2024 r. FEFAC stwierdziła, że potencjalny wzrost kosztów produkcji przemysłowej paszy dla świń i drobiu wyniesie 1,11–1,51 % na poziomie całej UE, co przełoży się na wzrost kosztów produkcji przemysłowej paszy dla świń i drobiu o 300–400 mln EUR, w zależności od scenariusza, oraz szacunkowy dodatkowy koszt w wysokości 100–140 mln EUR w przypadku mieszania pasz we własnym zakresie. W odniesieniu do spożycia śruty sojowej FEFAC oszacowała potencjalny wzrost popytu na 450 000–600 000 ton.
- (178) W odniesieniu do oceny skutków przeprowadzonej przez FEFAC Komisja stwierdziła kilka istotnych błędów, w szczególności w zakresie obliczania cen CIF, co spowodowało przeszacowanie wpływu cła ustalonego tymczasowo. Komisja zauważyła również, że scenariusze FEFAC opierały się na poziomach ciał określonych w rozporządzeniu w sprawie ciał tymczasowych, które były znacznie wyższe od ostatecznie ustalonych.

- (179) Mając na uwadze zmienione poziomy cel, Komisja oceniła ich wpływ na podstawie zweryfikowanej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez jedyne współpracującego użytkownika, grupę Vall Companys, ważnego producenta pasz dla zwierząt i produktów mięsnych. Komisja nałożyła ostateczne cła antydumpingowe na zakupy lizyny grupy Vall Companys w okresie objętym dochodzeniem i ustaliła, że udział lizyny w jej kosztach produkcji pasz dla zwierząt wzrośnie o mniej niż 1 %. Jest to założenie oparte na najbardziej pesymistycznym scenariuszu, w którym wszystkie pozostałe okoliczności (źródła zakupu, ceny zakupu bez cła, receptury pasz) pozostają niezmienione, co jest mało prawdopodobne, ponieważ można oczekiwać, że podmioty gospodarcze dostosują się do zmienionych okoliczności i w rezultacie obniżą koszty, kupując z tańszych źródeł (np. z innych państw trzecich niż Chiny), że źródła nieobjętych cłem antydumpingowym lub zmieniając receptury pasz na zawierające mniej lizyny. Komisja uznała między innymi, że użytkownicy mogą przejść na tańszych dostawców lizyny (niezależnie od tego, czy podlegają oni cłom antydumpingowym) lub dostosować receptury pasz, aby zmniejszyć zawartość lizyny.
- (180) Na tej podstawie Komisja podtrzymała swoje stanowisko, że wpływ środków na producentów pasz zwierzęcych będzie ograniczony.
- (181) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń FEFAC twierdziła, że od momentu wszczęcia postępowania ceny lizyny wzrosły o 47 %, co z kolei miało dalszy wpływ na użytkowników lizyny (szacowany na 220–240 mln EUR dla przemysłu paszowego i 300 mln EUR dla gospodarstw domowych) w porównaniu z szacunkami zawartymi w wstępnej ocenie skutków przeprowadzonej przez FEFAC.
- (182) Komisja zauważyła w motywie 214 poniżej, że na podstawie statystyk przywozowych Eurostatu ceny chińskiego przywozu wzrosły po okresie objętym dochodzeniem i były o 9–15 % wyższe od średnich cen w okresie objętym dochodzeniem, a nie o 47 %. W motywie 179 powyżej Komisja stwierdziła, że udział lizyny w jej kosztach produkcji pasz dla zwierząt wzrośnie o mniej niż 1 %. Nawet przy wzroście ceny lizyny o 9–15 % wpływ na koszty pasz dla zwierząt pozostaje poniżej poziomu 1 %. Argument ten został odrzucony.
- (183) CESFAC i grupa Vall Companys stwierdziły, że wzrost kosztów pasz dla zwierząt o mniej niż 1 % przekłada się na kwotę około 220 mln EUR dla wszystkich producentów pasz dla zwierząt w Unii, i uznały te dodatkowe koszty za istotne, biorąc pod uwagę niskie zyski producentów pasz dla zwierząt i producentów mięsa.
- (184) Komisja wzięła pod uwagę argumenty przedstawione przez CESFAC i podtrzymała stanowisko, że dokładnie przeanalizowała wpływ dodatkowych kosztów oraz możliwość ich absorpcji przez użytkowników lizyny lub ich przeniesienia na nich. W motywie 179 powyżej Komisja stwierdziła, że wzrost kosztów pasz dla zwierząt o mniej niż 1 % może zostać wchłonięty przez przemysł niższego szczebla lub przeniesiony na niego.

7.4. **Inne czynniki**

7.4.1. *Kwestie ekologiczne*

- (185) Zdaniem Barentz i FEFAC główną alternatywą dla lizyny jako dodatku paszowego jest wykorzystanie surowców zawierających surowe białko, takich jak soja, a w związku z obowiązującymi cłami antydumpingowymi spożycie soi jako składnika pasz dla zwierząt wzrośnie. Soja jest mniej opłacalnym rozwiązaniem w produkcji pasz dla zwierząt i ma negatywny wpływ na środowisko, ponieważ jej produkcja wiąże się z wylesianiem w państwach trzecich, a stosowanie soi w paszach dla zwierząt przyczyniłoby się do wzrostu emisji metanu, podtlenku azotu i dwutlenku węgla w Unii. W swojej ocenie skutków FEFAC oszacowała wzrost wykorzystania śruty sojowej o 3 %, co przekłada się na wzrost popytu na śrutę sojową o 500 000 ton, które to ilości musiałyby zostać przywiezione z państw trzecich. DAKOFO ponownie podkreśliło negatywne skutki dla środowiska i gospodarki oraz stwierdziło, że w celu zrekompensowania wyższych cen lizyny duńscy producenci pasz mogą dostosować postać użytkową pasz, co doprowadzi do wzrostu rocznego zapotrzebowania na przywóz soi o około 20 000–40 000 ton rocznie, a to z kolei przełoży się na straty dla duńskich producentów pasz w wysokości 1–2 mln EUR.
- (186) W odniesieniu do kwestii środowiskowych skarżący podkreślił, że ślad węglowy lizyny produkowanej w Unii jest pięciokrotnie niższy niż ślad węglowy lizyny produkowanej w Chinach i trzykrotnie niższy niż lizyny produkowanej w państwach trzecich innych niż Chiny. W związku z tym skarżący argumentował, że dalszy przywóz chińskiej lizyny przyczynia się do ucieczki emisji i podważa Zielony Ład oraz inne ambitne cele środowiskowe Unii.

- (187) Komisja przeanalizowała twierdzenia dotyczące negatywnego wpływu na środowisko i zauważyła, że w ocenie skutków nie wykazano właściwej korelacji między wzrostem ceny lizyny a odsetkiem pasz, które zostałyby zastąpione soją jako źródłem surowej lizyny. W ocenie skutków prawidłowo stwierdzono, że soja może być stosowana w paszach dla zwierząt jako substytut lizyny, jednak nie przedstawiono w niej rozstrzygających wyników dotyczących wzrostu wielkości przywozu ze względu na szereg błędnych założeń przyjętych w ocenie skutków. Ponadto nawet gdyby przywóz śruty sojowej do Unii wzrósł, byłby on objęty rozporządzeniem UE w sprawie produktów niepowodujących wylesiania ⁽²¹⁾, które rozwiązuje wszelkie problemy o charakterze środowiskowym. Argument ten został zatem odrzucony.
- (188) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CESFAC i grupa Vall Companys twierdziły, że Komisja nie oceniła bezpieczeństwa dostaw śruty sojowej w świetle cel nałożonych przez Stany Zjednoczone i późniejszych środków przeciwdziałania podjętych przez państwa trzecie. CESFAC i Vall Companys twierdziły, że cła nałożone przez Stany Zjednoczone na przywóz z Chin oraz późniejsze środki odwetowe przyjęte przez Chiny zakłóciły światowe przepływy handlowe soi. CESFAC i grupa Vall Companys twierdziły, że przywóz brazylijskiej soi do Chin wzrośnie w przyszłości ze szkodą dla przywozu soi amerykańskiej do Chin, powodując bezpośrednią konkurencję dla przywozu brazylijskiej soi do Unii. CESFAC i grupa Vall Companys spodziewały się ponadto wzrostu cen soi z powodu możliwych niedoborów na rynku unijnym spowodowanych zwiększonym przywozem soi do Chin oraz rozporządzeniem UE w sprawie wylesiania.
- (189) Komisja zauważyła, że od początku 2025 r. cła amerykańskie i późniejsze środki odwetowe ulegały ciągłym zmianom, w związku z czym trudno było ustalić wpływ na przywóz soi do Unii. W odniesieniu do przywozu soi z Brazylii Komisja zauważyła, że umowa handlowa między UE a Mercosurem spowoduje obniżenie cel wywozowych nałożonych przez Mercosur na wywóz do UE produktów sojowych, które są jednym z kluczowych składników pasz dla zwierząt gospodarskich w UE. Komisja zauważyła również, że CESFAC i grupa Vall Companys przyznały, iż wahania cen mają również wpływ na przywóz soi. Twierdzenie to nie było sprzeczne z „zasadą najniższego kosztu postaci użytkowej”. Wręcz przeciwnie, wraz ze wzrostem cen soi producenci pasz dla zwierząt prawdopodobnie zdecydują się na lizynę.

7.4.2. Zamienność różnych postaci lizyny dla użytkowników

- (190) FEFAC twierdziła, że nie wszyscy producenci mieszanek paszowych w UE są przygotowani do przetwarzania ciekłej lizyny, w związku z czym nadal istnieje konieczność przywozu chlorowodoru lizyny i siarczanu lizyny z Chin. Podobnie CESFAC twierdziła, że stałe postacie lizyny w proszku i ciekłe postacie lizyny z praktycznego lub technologicznego punktu widzenia użytkowników nie są zamienne oraz że nałożenie środków antydumpingowych miałyby nieproporcjonalny wpływ na małych i średnich producentów pasz, producentów premiksów i producentów pasz w gospodarstwach rolnych, którzy są uzależnieni od stałych postaci lizyny produkowanej przez chińskich producentów eksportujących i nie mogą przestawić się na ciekłe postacie lizyny.
- (191) Skarżący twierdził, że w ostatnich latach konsumpcja ciekłej lizyny w Hiszpanii była znacznie wyższa, co oznacza, że klienci nie ograniczają się do chlorowodoru lizyny i siarczanu lizyny. Skarżący twierdził, że hiszpańskie przedsiębiorstwa produkujące paszę są w stanie zużywać znacznie większe ilości ciekłej lizyny bez konieczności inwestowania w nowy sprzęt, a wzrost zużycia ciekłej lizyny w latach 2023–2024 potwierdza, że dzięki pozytywnemu skutkowi dochodzenia antydumpingowego dostawcy lizyny spoza Chin już powracają na rynek UE od czasu wszczęcia dochodzenia i tendencja ta utrzyma się, jeżeli zostaną nałożone ostateczne środki.
- (192) W odniesieniu do możliwości przejścia przez użytkowników, w razie potrzeby, z lizyny suchej na ciekłą lub odwrotnie, Komisja stwierdziła, że z danych FeedInfo wynika, iż zużycie ciekłej lizyny było znacznie wyższe w 2021 r. niż w kolejnych latach ⁽²²⁾. Ponieważ Chiny nie wywożą ciekłej lizyny do UE, zmianę tę można przypisać utracie wielkości i udziału w rynku przez państwa trzecie inne niż Chiny oraz przemysł Unii. Feedinfo wskazuje również na wzrost spożycia ciekłej lizyny w latach 2023–2024, co sugeruje, że wielu użytkowników jest już

⁽²¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1115 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie udostępniania na rynku unijnym i wywozu z Unii niektórych towarów i produktów związanych z wylesianiem i degradacją lasów oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 995/2010 (Dz.U. L 150 z 9.6.2023, s. 206, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1115/oj>) weszło w życie 29 czerwca 2023 r. Przepisy te zaczną obowiązywać średnich i dużych prowadzących instalacje oraz przedsiębiorstwa handlowe od 30 grudnia 2025 r., a mikropodsiębiorstwa i małe przedsiębiorstwa od 30 czerwca 2026 r.

⁽²²⁾ Miesięczne zużycie ciekłej lizyny w Hiszpanii (w tonach ekwiwalentu chlorowodoru lizyny) podane przez skarżącego na podstawie statystyk wywozu i sprzedaży przedsiębiorstwa Eurolysine:

- 2021 r.: 4 500–6 500 ton;
- 2022 r.: 4 000–6 000 ton;
- 2023 r.: 2 500–4 500 ton;
- 2024 r.: 3 500–5 500 ton.

w stanie przestawić się z lizyny suchej na ciekłą. Ponadto skarżący przedstawił dane pochodzące ze specjalistycznych badań rynkowych, które dowodzą, że przywóz chlorowodoru lizyny z państw trzecich innych niż Chiny znacznie wzrósł w 2024 r. (z 207 ton w pierwszym kwartale do 3 262 ton w czwartym kwartale) po wszczęciu dochodzenia, podczas gdy w okresie badanym państwa trzecie inne niż Chiny nie wywoziły chlorowodoru lizyny ⁽²³⁾. W związku z tym Komisja stwierdziła, że producenci pasz dla zwierząt będą nadal mieli do wyboru zarówno suchą, jak i ciekłą lizynę, nawet przy spadku przywozu z Chin.

- (193) Po drugie, Komisja zauważyła, że przyczyną tego, iż ciekła lizyna była najważniejszym rodzajem produktu przywożonego do Unii z innych państw trzecich w okresie badanym, nie była niezdolność producentów z państw trzecich do produkcji lub sprzedaży chlorowodoru lizyny lub siarczanu lizyny, ale dominująca obecność na rynku chińskiego przywozu chlorowodoru lizyny i siarczanu lizyny, co skutkowało zaniżaniem cen. Dzięki nałożonym środkom sprzedaż produktów innych niż ciekła lizyna w Unii ponownie stanie się atrakcyjna dla producentów z państw trzecich. Standardowa metoda produkcji polega na tym, że producenci lizyny uzyskują najpierw ciekłą lizynę, którą następnie przekształcają w chlorowodorek lizyny lub siarczan lizyny za pomocą urządzeń suszących. Przekształcenie ciekłej lizyny w lizynę w proszku jest zatem dla producentów lizyny prostym procesem. Komisja odrzuciła ten argument.
- (194) Ze względu na brak innych uwag dotyczących interesu użytkowników motywy 341–347 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.

7.4.3. Strategiczny interes Unii

- (195) CESFAC i grupa Vall Companys wyraziły wątpliwość, czy po wprowadzeniu środków antydumpingowych wielkość sprzedaży przedsiębiorstwa Eurolysine na rynku unijnym wzrośnie. CESFAC i grupa Vall Companys wyraziły obawy, że po przejściu przez Groupe Avril przedsiębiorstwo Eurolysine będzie sprzedawać znaczne ilości lizyny na użytek własny w celu wsparcia działalności Avril w zakresie pasz dla zwierząt, prowadzonej przez Sanders, i nie będzie sprzedawać lizyny swoim konkurentom w sektorze pasz dla zwierząt.
- (196) Skarżący odrzucił twierdzenie, że istnieje ryzyko, iż przejście przedsiębiorstwa Eurolysine przez Groupe Avril doprowadzi do zamknięcia dostępu do rynku unijnego w zakresie dostaw lizyny. Podkreślił, że przedsiębiorstwo Eurolysine pozostaje niezależną jednostką gospodarczą w ramach Groupe Avril, która ponadto nie jest przedsiębiorstwem zintegrowanym pionowo w zakresie produkcji pasz, a zatem Sanders jest, z punktu widzenia przedsiębiorstwa Eurolysine, potencjalnym klientem, podobnie jak grupa Vall Companys i inne przedsiębiorstwa. Skarżący zauważył również, że Sanders nie kupuje ponadto znacznych ilości lizyny. Komisja z zadowoleniem przyjęła zapewnienie skarżącego, że lizyna wyprodukowana przez przemysł Unii nie będzie zarezerwowana do wykorzystania na użytek własny, i na tej podstawie odrzuciła zarzut.
- (197) CESAC twierdziła, że przedłużenie przez Radę ⁽²⁴⁾ bezcłowych autonomicznych kontyngentów taryfowych na przywóz chlorowodoru lizyny i ciekłej lizyny (kontyngent taryfowy 0925 63) oraz przywóz siarczanu lizyny (kontyngent taryfowy 0929 25) świadczy o tym, że przedsiębiorstwo Eurolysine nadal produkuje niewystarczające ilości lizyny, aby zaspokoić zapotrzebowanie użytkowników unijnych, że użytkownicy unijni produkujący paszę dla zwierząt i produkty farmaceutyczne nadal są uzależnieni od przywozu lizyny oraz że w interesie Unii nadal leży zapewnienie odpowiednich dostaw lizyny i uniknięcie zakłóceń na rynku. Zdaniem CESFAC tymczasowe cła antydumpingowe są sprzeczne z bezcłowymi autonomicznymi kontyngentami taryfowymi, a zatem leżą w interesie Unii.
- (198) Komisja zauważyła, że obecne kontyngenty są okresowo weryfikowane przez Radę w celu zapewnienia, aby ich dalsze istnienie nie było sprzeczne z żadną inną polityką Unii. Ponieważ w momencie zatwierdzania autonomicznych kontyngentów taryfowych zwolnionych z cła dochodzenie było w toku i nie podjęto jeszcze ostatecznych ustaleń, Komisja nie uważa tymczasowych cel antydumpingowych za sprzeczne z autonomicznymi kontyngentami taryfowymi zwolnionymi z cła na lizynę.

⁽²³⁾ t25.003212.

⁽²⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2024/3213 z dnia 16 grudnia 2024 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2021/2283 otwierające i ustalające sposób zarządzania autonomicznymi kontyngentami taryfowymi Unii na niektóre produkty rolne i przemysłowe (Dz.U. L, 2024/3213, 19.12.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/3213/oj>).

(199) Ponadto Komisja odnotowała wspólne oświadczenie Republiki Czeskiej, Węgier, Włoch, Niemiec, Rumunii, Słowacji, Hiszpanii i Francji dotyczące europejskiego przemysłu chemicznego⁽²⁵⁾, w którym w dniu 12 marca 2025 r.⁽²⁶⁾ wezwano Radę ds. Konkurencyjności do przyjęcia unijnego aktu w sprawie chemikaliów o krytycznym znaczeniu, klasyfikującego lizynę jako substancję chemiczną o krytycznym znaczeniu. Biorąc pod uwagę, że osiem państw członkowskich bezpośrednio wymieniło lizynę jako substancję chemiczną o krytycznym znaczeniu dla Unii, Komisja uwzględniła ich stanowisko w ocenie interesu Unii. Komisja uznała również, że biorąc pod uwagę znaczną nadprodukcję w Chinach, utrzymanie produkcji lizyny w Unii przyczynia się do bezpieczeństwa gospodarczego Unii. Argument, zgodnie z którym cła antydumpingowe są sprzeczne z bezcłowymi autonomicznymi kontyngentami taryfowymi, został odrzucony.

7.5. Wnioski dotyczące interesu Unii

(200) Wobec braku innych uwag dotyczących interesu Unii potwierdzono motyw 348 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

8. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

8.1. Środki ostateczne

(201) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego, poziomu środków i interesu Unii oraz uwzględniając art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi Unii przez przywóz produktu objętego postępowaniem po cenach dumpingowych.

(202) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa Eppen twierdziła, że ze względu na ograniczone źródła dostaw, a w szczególności niewystarczające dostawy od przemysłu Unii, unijni użytkownicy będą musieli nadal importować lizynę z Chin i płacić cło antydumpingowe, co spowoduje wzrost kosztów dla producentów pasz dla zwierząt i rolników. Grupa Eppen stwierdziła, że właściwszą formą środków antydumpingowych byłaby minimalna cena importowa lub cło stałe naliczane od tony.

(203) Argument ten nie został uzasadniony, a grupa Eppen nie wyjaśniła, dlaczego cło stałe byłoby bardziej odpowiednie. Ponadto Komisja podkreśliła, że cła stałe raczej nie stanowią skutecznego środka zaradczego w przypadku towarów, których ceny ulegają znacznym wahaniom w czasie. W związku z tym argument ten odrzucono.

(204) W związku z powyższym stawki ostatecznego cła antydumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (%)	Margines szkody (%)	Ostateczne cło antydumpingowe (%)
Meihua Group: — Jilin Meihua Amino Acid Co., Ltd — Xinjiang Meihua Amino Acid Co., Ltd	47,7	158,9	47,7
Heilongjiang Eppen Biotech Co., Ltd	58,2	155,9	58,2
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	53,1	157,5	53,1
Cały pozostały przywóz pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej	58,2	158,9	58,2

⁽²⁵⁾ Wspólne oświadczenie Republiki Czeskiej, Węgier, Włoch, Niemiec, Rumunii, Słowacji, Hiszpanii i Francji w sprawie europejskiego przemysłu chemicznego - Presse - Ministère des Finances.

⁽²⁶⁾ <https://www.consilium.europa.eu/pl/meetings/compet/2025/03/12/>. I powiązana nota informacyjna na temat niepokojącej sytuacji europejskiego przemysłu chemicznego – sektora strategicznego, który powinien podlegać specjalnemu unijnemu aktowi w sprawie chemikaliów o krytycznym znaczeniu: (<https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-6901-2025-INIT/x/pdf>).

- (205) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną w toku dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Te stawki celne mają zatem zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego dochodzeniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione podmioty prawne. Stawek tych nie można stosować w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem wytworzonego przez jakiekolwiek inne przedsiębiorstwo, którego nie wymieniono w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez podmioty powiązane z przedsiębiorstwami w niej wymienionymi, dlatego przywóz ten powinien podlegać stawce celnej mającej zastosowanie do „całego pozostałego przywozu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej”.
- (206) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła antydumpingowego w przypadku zmiany nazwy przedsiębiorstwa. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji⁽²⁷⁾. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie, rozporządzenie dotyczące zmiany nazwy zostanie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (207) Do zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z różnicą w stawkach celnych potrzebne są środki szczególne gwarantujące właściwe stosowanie indywidualnych cel antydumpingowych. Stosowanie indywidualnych cel antydumpingowych ma zastosowanie wyłącznie po przedstawieniu ważnej faktury handlowej organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Do czasu przedstawienia takiej faktury przywóz powinien zostać objęty cłem antydumpingowym mającym zastosowanie do „całego pozostałego przywozu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej”.
- (208) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła antydumpingowego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich powinny bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach, mogą żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celów weryfikacji poprawności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania stawki celnej zgodnie z prawem celnym.
- (209) Jeżeli wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu, w szczególności po wprowadzeniu przedmiotowych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę struktury handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach można wszcząć dochodzenie w sprawie obejścia środków, o ile spełnione są odpowiednie warunki. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych i nałożenia ogólnokrajowego cła.
- (210) W celu zapewnienia należytego egzekwowania cel antydumpingowych cło antydumpingowe dotyczące całego pozostałego przywozu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach tego dochodzenia, ale również do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.
- (211) Producenci eksportujący, którzy nie dokonywali wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem, powinni mieć możliwość złożenia wniosku do Komisji o objęcie ich stawką cła antydumpingowego ustaloną dla przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą. Komisja powinna przychylić się do tego wniosku, o ile spełnione są trzy warunki. Nowy producent eksportujący musiałby wykazać, że: (i) nie dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem; (ii) nie jest powiązany z producentem eksportującym, który dokonywał takiego wywozu; oraz (iii) dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem po okresie objętym dochodzeniem lub przyjął nieodwołalne zobowiązanie umowne do wywozu znacznej ilości tego produktu.

⁽²⁷⁾ E-mail: TRADE-TDI-NAME-CHANGE-REQUESTS@ec.europa.eu; European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgium.

8.2. Ostateczne pobranie cła tymczasowego

- (212) Ze względu na ustaloną wysokość marginesów dumpingu oraz zważywszy na poziom szkody, jaką poniósł przemysł Unii, należy dokonać ostatecznego poboru kwot zabezpieczonych w formie tymczasowych ceł antydumpingowych nałożonych rozporządzeniem w sprawie ceł tymczasowych do wysokości ustalonych na mocy niniejszego rozporządzenia.

8.3. Moc wsteczna

- (213) Jak wspomniano w sekcji 1.2., Komisja objęła przywóz produktu objętego dochodzeniem obowiązkiem rejestracji.
- (214) Na ostatecznym etapie dochodzenia przeprowadzono ocenę danych zgromadzonych w kontekście rejestracji. Komisja zbadała, czy kryteria zawarte w art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione w odniesieniu do poboru ceł ostatecznych z mocą wsteczną.
- (215) Zgodnie z art. 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia podstawowego, należy stwierdzić, że „poza rozmiarem przywozu, który spowodował szkodę, w okresie objętym postępowaniem przywóz nadal znacznie rośnie, co przy uwzględnieniu momentu, w którym ma on miejsce, jego wielkości i innych okoliczności może znacznie osłabić skutki ostatecznego cła antydumpingowego, które ma zostać wprowadzone”.
- (216) Na potrzeby tej analizy Komisja najpierw porównała średnią miesięczną wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem ze średnią miesięczną wielkością przywozu w okresie od miesiąca następującego po wszczęciu niniejszego dochodzenia do ostatniego pełnego miesiąca poprzedzającego wprowadzenie środków tymczasowych. Komisja stwierdziła wzrost przywozu z Chin o 32 %. Również po porównaniu średniej miesięcznej wielkości przywozu produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem ze średnią miesięczną wielkością przywozu w okresie rozpoczynającym się w miesiącu następującym po wszczęciu niniejszego dochodzenia, a kończącym się ostatniego dnia miesiąca, w którym wprowadzono środki tymczasowe, Komisja odnotowała wzrost przywozu z Chin – o 43 %.
- (217) Jednak od wszczęcia bieżącego dochodzenia ceny chińskiego przywozu wzrosły i były o 9–15 % wyższe od średnich cen w okresie objętym dochodzeniem. Komisja nie dysponuje informacjami wskazującymi, że taki wzrost cen miał dodatkowe negatywne skutki dla przemysłu Unii.
- (218) Z tego względu, a zwłaszcza mając na uwadze znaczny wzrost ceny przywozu z Chin od chwili wszczęcia dochodzenia, Komisja stwierdziła, że warunki nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego z mocą wsteczną określone w art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego nie zostały spełnione.

9. PRZEPIS KOŃCOWY

- (219) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 ⁽²⁸⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do wypłaty należnych odsetek stosuje się stopę oprocentowania stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego głównych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązującą pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca.
- (220) Komitet ustanowiony w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036 nie wydał opinii w sprawie środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu,

⁽²⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 z dnia 23 września 2024 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj>).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz lizyny i jej estrów, ich soli oraz dodatków paszowych, zawierających nie mniej niż 68 %, ale nie więcej niż 80 % suchej masy siarczanu L-lizyny, oraz nie więcej niż 32 % innych składników, takich jak węglowodany i inne aminokwasy, obecnie objętych kodami CN ex 2309 90 31, ex 2309 90 96 i 2922 41 00 (kody TARIC: 2309 90 31 51, 2309 90 31 59, 2309 90 31 61, 2309 90 31 69, 2309 90 96 51, 2309 90 96 59, 2309 90 96 61, 2309 90 96 69) i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed ocleniem jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wyprodukowanych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Meihua Group: — Jilin Meihua Amino Acid Co., Ltd — Xinjiang Meihua Amino Acid Co., Ltd	47,7	89IE
Heilongjiang Eppen Biotech Co., Ltd	58,2	89IF
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	53,1	
Cały pozostały przywóz pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej	58,2	8999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że [ilość w tonach] lizyny sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [dodatkowy kod TARIC] w Chińskiej Republice Ludowej. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. Do czasu przedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do całego pozostałego przywozu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła antydumpingowego na podstawie rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2025/74 zostają ostatecznie pobrane. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczne stawki cła antydumpingowego zostają zwolnione.

Artykuł 3

Art. 1 ust. 2 można zmienić w celu dodania nowych producentów eksportujących z Chińskiej Republiki Ludowej i objęcia ich odpowiednią średnią ważoną stawek cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą. Nowy producent eksportujący przedstawia dowody potwierdzające, że:

- nie dokonał wywozu towarów opisanych w art. 1 ust. 1 w okresie objętym dochodzeniem (od 1 stycznia 2023 r. do 31 grudnia 2023 r.);
- nie jest powiązany z żadnym eksporterem ani producentem podlegającym środkiem wprowadzonym na mocy niniejszego rozporządzenia, który mógł współpracować w pierwotnym dochodzeniu; oraz
- faktycznie dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem albo przyjął nieodwołalne zobowiązanie umowne do wywozu znacznych ilości tego produktu do Unii po okresie objętym dochodzeniem.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 lipca 2025 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

Nieobjęci próbą współpracujący producenci eksportujący w Chińskiej Republice Ludowej

Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
Anhui BBKA Biochemical Co., Ltd.	89IG
CJ (Liaocheng) Biotech Co., Ltd.	89IH
Dongxiao Biotechnology Co., Ltd.	89IJ
Qiqihar Longjiang Fufeng Biotechnologies Co., Ltd.	89IK